



Op koers

Met twee zorgintensieve kinderen en een man die eveneens een vorm van autisme blijkt te hebben, komt eigenlijk alles aan op moeder Iris. Legio zorgprofessionals verder heeft ze eindelijk het gevoel tot rust te komen bij Ulco de Boer. Maar het recht op die hulp heeft ze zwaar moeten bevechten.

18

“In contact zijn met jezelf is de sleutel tot herstel” 7

De juiste route 9

Eindelijk een plan voor Arend 14



Duidelijkheid voorop!

Als er iemand bij Zorgpraktijk ULCO aan de bel trekt, wat gebeurt er dan eigenlijk? Ulco de Boer geeft een kijkje in het proces bij een specialistische zorgvraag.

3

Praktijk voor sociaal pedagogische hulpverlening, psychosociale begeleiding, diagnostiek en therapie. Zorgpraktijk ULCO is een praktijk voor jongeren en ouders met zorgvragen rondom autisme, ADHD, ADD of gezinsproblemen. Binnen de praktijk werkt een deskundig team van vrijgevestigde hulpverleners met brede ervaring en kennis in de hulpverlening. Het team werkt vanuit één gezamenlijke missie en visie en de zorgprofessionals maken gebruik van elkaars expertise, ruimtes en systemen. Hierdoor is een zorgpraktijk ontstaan met korte lijnen, geen bureaucratie en vrijwel geen overheadkosten.

Krachtig en op koers

Een trein rijdt met een rustige en regelmatige cadans door het landschap. Hij ligt strak op de rails, volgt een heldere en voorspelbare dienstregeling en bereikt daarmee alle in de dienstregeling aangegeven stations. Het mooiste beeld van een trein vind ik persoonlijk de ouderwetse stoomlocomotief met daarachter mooie elegante wagons en stoere laadwagons voor bijzondere ladingen. Achter het netwerk van rails, wissels, overgangen, stoplichten en andere waarschuwingssignalen gaat een ingenieus, deskundig en goed doordacht systeem schuil. Om te voorkomen dat er ongelukken gebeuren is alles goed op elkaar afgestemd om te zorgen dat de kostbare lading die hij vervoert veilig aankomt op de plaats van bestemming.

Daar vinden we ook direct de parallel met de symboliek die in deze jaarkrant van Zorgpraktijk ULCO centraal staat. Een solide zorgpraktijk, die stabiliteit en kracht uitstraalt, een duidelijke visie en koers heeft, heldere resultaten formuleert, gedegen methodieken gebruikt, optimale opstapmogelijkheden biedt en met een betrouwbaar en solide team van gezinsprofessionals en therapeuten haar cliënten naar hun bestemming wil brengen, en dat vanuit een betrokken en begripvol kader.

Al blijft de opdracht soms ingewikkeld en speelt er veel in de gezinnen waarbinnen wij werkzaam zijn, toch is de passie voor ons vak en de 'drive' die wij als team ervaren om het maximale eruit te halen onze belangrijkste drijfveer. In het voorwoord van de vorige jaarkrant schreef ik trots te zijn op mijn team van zorgprofessionals en dat we erin slaagden nóg beter maatwerk te kunnen leveren door de nieuwe wijze van financieren. De verfijningsslag die wij toen hebben kunnen maken hebben we de afgelopen tijd nog weer verder kunnen doorvoeren. Nieuwe aanvullende therapieën, een uitbreiding van onze afdeling diagnostiek en verdere verbreding van onze kennis door middel van ons in- en externe scholingsprogramma.

Uit onze cliënttevredenheid komt stevast naar voren dat men zich begrepen voelt, dat er aandachtig geluisterd wordt naar wat er speelt en dat er vervolgens op een betrokken wijze een helder plan wordt gemaakt waarbinnen gewerkt wordt aan het verbeteren van de lastige vraagstukken binnen een gezin, of aan de aandachtspunten van een individuele cliënt. Intern zijn er korte lijnen en ben je snel op de juiste plek. Dit scheelt veel frustratie, er wordt veel kostbare tijd gewonnen en er gaat weinig tot geen informatie verloren. Korte lijnen, geen organisatielagen en duidelijke procedures maken het tot een dynamisch en efficiënt geheel dat al sinds de eerste certificering elk jaar zonder kritische verbeterpunten door de jaarlijkse audit komt.

Wanneer je je eerste contact legt met onze zorgpraktijk willen we je direct het gevoel geven dat je welkom bent en dat we je serieus nemen. Dit vinden we essentieel voor het welslagen van het vervolgtraject. Net als de klik die er moet zijn tussen onze hulpverleners en onze cliënten. Pas dan kunnen we werken aan een zo optimaal mogelijk resultaat. Met de groei van de zorgpraktijk, de diverse disciplines en het aantal hulpvragen, groeiden we ook op organisatorisch vlak. Onze backoffice waarin alle bedrijfsprocessen geborgd waren groeide door naar een stevig en overzichtelijk georganiseerd geheel. Ook hier weer korte lijnen, één aanspreekpunt en optimale bereikbaarheid.

Over al deze ontwikkelingen leest u meer in deze krant. We lichten de verschillende mogelijkheden toe, geven cliënten de ruimte hun verhaal te doen, een aantal collega's geven een kijkje in hun keuken en lichten hun persoonlijke 'drive' toe en we laten zien dat je op een betrokken wijze naast je cliënt kunt staan met een professionele en resultaatgerichte kijk. Professionaliteit hoeft niet direct afstand te betekenen en zeker de persoonlijke 'touch' niet in de weg te staan. Zorgpraktijk ULCO staat voor een helder en betrokken perspectief, nu en in de toekomst!

Ik wens jullie allemaal veel leesplezier toe.

Vriendelijke groet | **Ulco de Boer**



😊 Wat er nodig is en waarom, DAT IS BIJ ONS ALTIJD DUIDELIJK	3
😊 Het team	4
😊 "Systeemtherapie reikt verder dan het individu"	7
😊 Grip op het gezinsleven dankzij Video-hometraining	8
😊 Diagnostiek helpt bij uitstippelen van de juiste route	9
😊 René kan al tien jaar terecht bij Zorgpraktijk ULCO voor zijn PDD-NOS	10
😊 Provinciaal gecontracteerd voor JEUGD & WMO	11
😊 "Alles blijft hier altijd OVERZICHTELIJK"	12
😊 Vaktherapie beeldend bij Autosnomos biedt kinderen hulp	13
😊 MAATWERK! EINDELIJK EEN CONCREET PLAN VOOR AREND	14
😊 Heftige emoties kun je omzetten naar iets moois	16
😊 "Zonder Ulco had Jesse misschien niet meer thuis gewoond"	18
😊 Therapie met sport en spel kan kinderen veel leren	20
😊 Cliënten zijn tevreden, aldus enquête	21
😊 Overzicht trainingen Zorgpraktijk ULCO	22
😊 Zorgprofessionals kijken met elkaar mee tijdens intervisie	23
😊 De diensten van Zorgpraktijk ULCO	24

Ulco de Boer legt uit wat er van begin tot eind gebeurt bij een hulpvraag:



"Wat er nodig is en waarom, **DAT IS BIJ ONS ALTIJD DUIDELIJK**"

Ulco de Boer legt uit wat er van begin tot eind gebeurt bij een hulpvraag. Waar het op neerkomt: "Door van het begin tot het eind samen met de cliënt en betrokkenen op pad te gaan, krijgen we en houden we zicht op de verbeterpunten die we samen willen behalen. Van begin tot eind staat resultaatgerichtheid centraal." Tijdens het traject wordt voortdurend gecheckt of de cliënt tevreden is. Doorverwijzers worden uitgebreid op de hoogte gehouden, ook als er meer of juist minder zorg nodig blijkt.

De telefoon gaat. Het is iemand die een hulpvraag wil voorleggen. Het gaat over iemand die worstelt met de gevolgen van autisme, ADHD of ADD. Of over gezinsproblematiek in welke vorm dan ook. Over iemand die uitgevallen is op school misschien, of iemand die eigenlijk niet goed weet wat er precies aan de hand is maar keer op keer tegen dezelfde problemen aanloopt. In elk geval gaat het altijd om een specialistische zorgvraag, en daarvoor weten ze Zorgpraktijk ULCO te vinden.

'Ze', wie zijn dat dan? "Ouders, cliënten, gemeentelijke wijk- of gebiedsteammedewerkers, gezinsvoogden, huisartsen, Jeugdexpertteam Leeuwarden, Veilig Thuis, collega-instellingen", somt Ulco de Boer op. "In een drukke week krijg ik zomaar tien tot twaalf mensen aan de telefoon met de vraag of wij iets voor ze kunnen betekenen. We nemen de tijd om samen te kijken of we

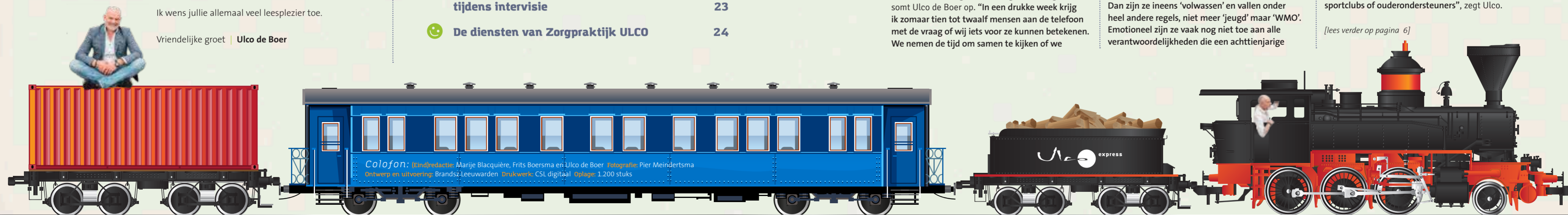
kunnen voorzien in wat ze nodig hebben en op welke termijn dit kan, of dat de vraag beter beantwoord kan worden door een collega uit het werkveld of een andere organisatie. Het begin van het bieden van maatwerk."

Vanuit de gemeente zijn het zowel jeugd- als WMO-consulenten die aan de bel trekken, want Zorgpraktijk ULCO biedt hulp aan zowel kinderen, jongeren als (jong)volwassenen. "Inhoudelijk werken we op dezelfde manier, maar er zit een andere financieringssysteem van de gemeente achter", zegt Ulco. "Alle jongens en meiden van zeventien worden ooit achtien. Dan zijn ze ineens 'volwassen' en vallen onder heel andere regels, niet meer 'jeugd' maar 'WMO'. Emotioneel zijn ze vaak nog niet toe aan alle verantwoordelijkheden die een achttienjarige

volgens de regels plotseling krijgt, en de zorgen of belemmeringen houden niet ineens op wanneer je 18 jaar bent geworden. De verwachtingen van hun omgeving vaak wel... Ze zijn toch nu volwassen? Wij willen zorgen dat we intern mate kunnen gaan met het bieden van de benodigde hulp, ook wanneer je 18 jaar of ouder bent. En natuurlijk kunnen we ook (jong)volwassenen helpen."

Er wordt voor de hulp altijd gekeken naar het volledige 'systeem' van betrokkenen bij een cliënt. "We hebben niet alleen te maken met de jongere of de jongvolwassene, maar ook in sterke mate met de ouders en alles er omheen, zoals de school, sportclubs of ouderondersteuners", zegt Ulco.

[lees verder op pagina 6]



Colofon: Eindredactie: Marije Blacquière, Frits Boersma en Ulco de Boer. Fotografie: Pier Meindersma. Ontwerp en uitvoering: Brandsz Leeuwarden. Drukwerk: CSL digitaal. Oplage: 1.200 stuks.

het team van Zorgpraktijk ULCO:

Backoffice



Marjan van der Meulen
058-20 100 32 secretariaat@ulcodeboer.nl

Systeemspecialisten



Tjitske Sijbesma
06-27 11 66 11 tjitske@ulcodeboer.nl



Johanna de Jong
06-37 45 18 36 johanna@ulcodeboer.nl



Gezinsprofessionals



Ulco de Boer
06-46 02 32 07 ulco@ulcodeboer.nl



Astrid de Vries
06-51 82 58 13 astrid@ulcodeboer.nl



Ineke Poutsma-Bouws
06-13 84 24 64 ineke@ulcodeboer.nl



Maroesjka Heerschop
06-52 68 10 93 maroesjka@ulcodeboer.nl



Thea Wijnsma
06-13 79 57 77 thea@ulcodeboer.nl

Team Diagnostiek



Jessie Nobel
06-29 03 74 35 jessie@ulcodeboer.nl



Ingrid Veenstra
06-55 12 42 00 ingrid@ulcodeboer.nl



Ineke Poutsma-Bouws
06-13 84 24 64 ineke@ulcodeboer.nl



(Vak)Therapeuten



Dion Buma
06-19 44 12 55 dion@ulcodeboer.nl



Barbara van der Woude
06-38 02 14 10 barbara@ulcodeboer.nl



José Visser
06-37 47 24 85 info@autisnomos.nl



Jelte Krikke
06-25 27 98 80 jette@ulcodeboer.nl



Petra Gijsen
06-12 95 66 83 info@petrakinderbegeleiding.nl

Team Maatwerk



Ulco de Boer
06-46 02 32 07 ulco@ulcodeboer.nl



Eric Drost
06-34 13 32 49 eric@ulcodeboer.nl



Dion Buma
06-19 44 12 55 dion@ulcodeboer.nl



Ingrid Veenstra
06-55 12 42 00 ingrid@ulcodeboer.nl



Peggy Hogeveen
06-46 74 64 74 peggy@ulcodeboer.nl



Peter Kalsbeek
06-22 86 99 70 peter@ulcodeboer.nl



Jettie de Boer
06-38 32 83 17 jettie@ulcodeboer.nl



Repke Hollema
06-50 40 23 54 repke@ulcodeboer.nl



Petra de Haan
06-18 20 09 49 petra@ulcodeboer.nl



Rieda de Bruyn
06-12 44 99 58 rieda@ulcodeboer.nl



Klaas Folkertsma
06-13 66 45 44 klaas@ulcodeboer.nl



Rudie Switters
06-55 81 84 07 rudie@ulcodeboer.nl



Miriam ten Brink
06-21 96 36 68 miriam@ulcodeboer.nl



Jolanda Zwaagstra
06-19 31 57 16 jolanda@ulcodeboer.nl



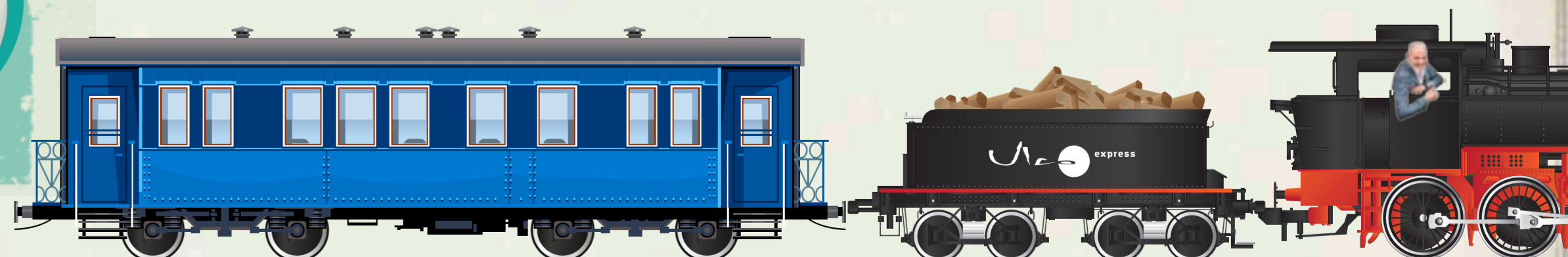
Peggy Hogeveen
06-46 74 64 74 peggy@ulcodeboer.nl



Rune Baas
06-40 96 69 26 rune@ulcodeboer.nl



Eric Drost
06-34 13 32 49 eric@ulcodeboer.nl



“Zeker bij cliënten die vanuit de Jeugdwet zijn doorverwezen is dat zo, maar ook als ze onder WMO vallen. Wij vinden dit ‘systemisch werken’ heel belangrijk, want alles heeft altijd invloed op het geheel.”

Vast persoon

Wie krijgt de beller aan de lijn? Ulco de Boer. Altijd Ulco. “Als je belt met een aanmelding, is het eerste gesprek standaard met mij”, vertelt hij. “Een vast persoon om mee te sparren over hulpvragen. Dat vinden wij belangrijk.” Terwijl Ulco de vraag aanhoort draaien zijn radertjes op volle toeren. Wie van zijn vaste collega-samenwerkingspartners past er bij deze hulpvraag, heeft diegene ruimte en op welke termijn? Of past deze hulpvraag misschien beter bij een collega-zorgaanbieder? “De eventuele wachttijd is ook altijd maatwerk”, zegt Ulco. “We kunnen niet goed voorspellen hoe lang een bestaand zorgtraject duurt, omdat we betrokken blijven bij cliënten en gezinnen zolang dit nodig is. Daarom is het lastig om exact te voorspellen wanneer iemand ruimte heeft, maar uiteraard proberen wij altijd zo snel mogelijk hulp te bieden. Als ik voorzie dat het te lang gaat duren dan adviseer ik om op zoek te gaan naar alternatieven, dat is beter dan op een wachtlijst staan zonder dat er iets gebeurt. Maar sommige mensen willen dan alsnog op de wachtlijst.”

Intakegesprek

Na Ulco's 'ja' volgt vrijwel standaard een uitgebreider intakegesprek. “Omdat we steeds ingewikkeldere hulpvragen binnenkrijgen”, legt Ulco uit. “Ook als er dingen nog onduidelijk zijn is dit het moment om daar wat dieper op in te gaan.” Als alles duidelijk is en de beoogde resultaten helder zijn, dan volgt er een ‘klikgesprek’ met de professional die Ulco op het oog heeft. Zelf stapt hij er dan zo snel mogelijk uit. “Wij willen voorkomen dat een cliënt eerst met één persoon praat en dan weer met een ander. Onze organisatie is zo plat als een pannenkoek. We hebben geen managers, administratielagen of wat dan ook, alleen een efficiënte en optimaal bereikbare backoffice. Je hebt als cliënt of gezin met één persoon te maken en dat is je eigen werker of gezinsprofessional in je gezin.”

Ulco zelf blijft op de hoogte van het verloop in de casussen door de maandelijkse werkoverleggen met al zijn casemanagers. Daarnaast is er elke maand in kleinere groepen een intervisievergadering aan de hand van een gedegen intervisiemodel. “Zo sturen we gezamenlijk aan op het hoogst haalbare en delen we kennis, problemen, dilemma's en ervaring.”

Gedegen startpunt

Klikt het met de casemanager in de casus, dan is de volgende stap een inventarisatie van wat er allemaal speelt en welke hulp de cliënt(en) eventueel al hebben gehad. “Wat werkte, wat werkte niet? Samen met rapportages en diagnostiek van collega-instellingen verkrijgen we

zo een gedegen startpunt. We stellen de resultaten vast die het gezin en de gemeente willen behalen. Op basis van al die informatie stellen wij een startrapportage samen die altijd naar de cliënt en de gemeente, onze opdrachtgever, wordt gestuurd. Daarna blijven we actief contact houden over wat er nodig is en hoe het verloop is en volgen er frequent voortgangsrapportages.”

Het traject kan beginnen. “De start wordt altijd gemaakt op basis van de hulpvraag”, zegt Ulco. “Als dat loopt en er blijkt iets anders nodig, dan hebben wij intern de luxe dat we naast ervaren en doorgewinterde gezinswerkers ook gespecialiseerde professionals hebben. Daardoor kunnen we snel schakelen naar een aanvullende specialisatie als dat nodig blijkt.” Beeldende therapie, psychomotorische therapie, EMDR, Video-hometraining, dramatherapie: het is een greep uit het brede palet aan specialisaties die Zorgpraktijk ULCO onder haar dak heeft. “En terwijl dat wordt geregeld, gaat de hulp hier gewoon door. Dat is het mooie: als je naar een andere zorginstelling zou moeten voor gespecialiseerde hulp, zou je in een wachtportaal terecht komen waarin vervolgens niet direct iets gebeurt. Dat is hier niet zo.”

“Het effect is dat onze cliënten binnen de veilige en vertrouwde setting aanvullend geholpen kunnen worden”, vult Ulco aan. “De overstap naar een andere organisatie veroorzaakt vaak onnodige stress en frustraties bij onze cliënten en ouders. Waar nodig motiveren we natuurlijk waarom een andere setting beter aan zou kunnen sluiten. Ook dan gaan we dit traject samen met cliënten en ouders aan en begeleiden we hen daar naartoe.”

Zo'n 'opschaling' van de zorg gebeurt natuurlijk niet zomaar. “Daar ligt altijd een zorginhoudelijke reden achter. De backofficemedewerker zorgt er samen met de casemanager voor dat er een aanvraag met uitleg bij de gemeente terechtkomt. Daar wordt ons verzoek gewogen en eventueel toegekend.”

Klanttevredenheid

Hoe tevreden de cliënt is, wordt één keer per jaar officieel gemeten. “Maar eigenlijk checken we dat voortdurend”, zegt Ulco. “Onze wekelijkse of tweewekelijkse contactmomenten zijn tevens evaluatiemomenten waarin we kijken of we nog 'on track' zitten. We zijn doorlopend aan het 'finetunen' en afstemmen. Dit maakt ook dat onze eindcijfers voor klanttevredenheid heel goed zijn: je zou eventuele stagnatie gedurende het proces al lang hebben getackeld en je merkt het altijd als er iets aan de hand is.” Een voordeel hierbij is dat alle collega's van Ulco, net als hijzelf, vrijgevestigde zorgondernemers zijn. “Omdat zij als zelfstandigen werken, nemen zij ook geen genoegen met een zesje. We gaan, samen met de cliënt en andere betrokkenen, voor het hoogst haalbare.”

Stoppen of door?

Als het einde van het hulptraject in zicht komt, volgt de eindevaluatie. “Zijn de beoogde resultaten behaald? Wat moet er eventueel nog gebeuren?

Hierbij betrekken wij altijd de cliënt, het gezin en de gemeente. De conclusie is dan: óf we gaan door omdat er nieuwe resultaten afgesproken worden, óf we sluiten het traject af en nemen afscheid”, zegt Ulco. Ook hierbij is zorgvuldigheid het credo.

Aanpassen per fase

Zorgpraktijk ULCO kent relatief veel langdurige trajecten. Korte trajecten zijn ook mogelijk, maar vaak blijken die niet afdoende bij de hulpvragen die Zorgpraktijk ULCO binnenkrijgt. “Periodes van langdurige begeleiding zijn onze specialisatie, want autisme, licht verstandelijke beperking, ADHD gaat nooit over. Mensen die dat hebben kennen altijd fases waarin problemen in meer of mindere mate aanwezig zijn, dat is de reden dat we geregeld lange tijd bij een gezin betrokken blijven. Al die tijd passen wij de zorgintensiviteit aan, afhankelijk van wat er op dat moment nodig is.”

Hij noemt als voorbeeld een kind met autisme. “Elke levensfase van een kind kent zijn eigen eigenaardigheden. Alleen al de overgang van de basisschool naar de middelbare school is voor iemand met autisme heel lastig, want diegene kan moeilijk schakelen. Hij raakt volledig in de weerstand en dan is het soms nodig om een wat intensiever vervolgt traject in gang te zetten, terwijl het kind lange tijd toe kon met een 'onderhoudsdosering' van één afspraak per maand.”

Daarnaast spelen er in de soms kwetsbare gezinnen die de praktijk kent vaak ook andere zaken mee die het leven ingewikkeld maken. Zoals bijvoorbeeld scheidingen, financiële problemen of weinig aansluiting op sociaal vlak. “Ook het afgelopen jaar waarin we wereldwijd geconfronteerd werden met COVID-19 werd duidelijk hoe kwetsbaar gezinnen met een zorgvraag kunnen zijn”, zegt Ulco. “Zo'n situatie vraagt extra aandacht, creativiteit en enorme betrokkenheid.”

Complimenten

De werkwijze bij Zorgpraktijk ULCO heeft al veel goede reacties opgeleverd, zowel vanuit de doorverwijzers als de cliënten zelf. “Gebiedsteammedewerkers geven ons vaak het compliment dat wij snel kunnen schakelen, de intensiviteit aanpassen naar wat er op dat moment nodig is en daar heel duidelijk in zijn”, zegt Ulco. “**Cliënten prijzen ons omdat ze niet van het kastje naar de muur worden gestuurd maar op één plek terecht kunnen voor al hun hulp. Een moeder van een kind met de autismevariant MCDD zei laatst: 'We hebben al heel veel zorginstellingen gehad, maar we zijn nu eindelijk op de goede weg.' En dat is natuurlijk precies waar we het voor doen.**” 😊

Maroesjka: “Ik ga altijd uit van mogelijkheden en kansen, zodat je jouw leven weer zo zelfstandig mogelijk vorm kan geven.”

Tjitske: “Storend gedrag in een systeem is altijd een spiegel, een uitnodiging om verder te onderzoeken en nieuwe verbindingen te leggen.”



Systeemtherapie reikt verder dan het individu.

“In contact zijn met jezelf is de sleutel tot herstel”



Alle gezinsleden werden in het contact met dochter Suzan (nu 17) heftig geconfronteerd met hun patronen. Het was aanleiding voor ouders Maarten en Jantien om aan de bel te trekken. Inmiddels heeft het hele gezin gesprekken met systeemtherapeut Tjitske Sijbesma van Zorgpraktijk ULCO – behalve Suzan. “Ouders en zussen kwamen haar tegemoet in een poging conflicten te vermijden. Daarmee was Suzan zelf de enige die nog authentiek haar eigen plek innam.” Nu doet ook de rest dat steeds meer.

Disbalans

Een gebruikelijke reactie vanuit de zorg is dan dat het gedrag van dat ene kind moet veranderen, vertelt Tjitske. “Zodra één gezinslid uit het systeem kiepert, komt de focus totaal op die ene persoon te liggen. Er wordt dan vergeten om de rest van het systeem mee te nemen, waardoor het betreffende kind zich niet begrepen voelt, misschien wat trucjes leert om het anders te doen maar eigenlijk alleen maar bevestigd wordt in zijn gevoel van onvermogen.”

Dat is precies wat er gebeurde toen Suzan een aantal jaar geleden gediagnosticeerd werd met de autismevariant ASS en daarvoor in behandeling ging: ze was woëdend om die stempel, en vervolgens werd de diagnose versterkt doordat de overige gezinsleden zich bleven gedragen zoals ze altijd deden. “In dit geval dus om het kind heen dansen om het toch vooral op de Suzan-manier te blijven doen. De disbalans in het gezin zelf blijft zo bestaan en het betreffende kind krijgt het gevoel dat hij niet goed is zoals hij is.”

Systeemtherapie kan dit doorbreken. Bij deze vorm van therapie, waarin de verbanden, patronen, posities en overtuigingen tussen gezinsleden centraal staan, kijken alle betrokkenen naar hun aandeel in de situatie. Zo worden ze zich ervan bewust waar hun eigen gedrag vandaan komt. Ook de gezinnen waarin de ouders zijn opgegroeid zijn relevant, want iedereen krijgt patronen en overtuigingen mee vanuit zijn jeugd. “Door die inzichtelijk te maken en bewustwording te creëren bij ieder individu van het systeem, ontstaat er meer ruimte, en dus meer keuzevrijheid. Er ontstaat dan heel langzaam een reactie die vanuit jezelf komt en niet vanuit oude pijn of blauwe plekken.”

Jantien en Maarten voelden goed aan dat zij gebaat waren bij zo'n soort benadering. “Hun hulpvraag in hun aanmeldingsgesprek met mij was treffend”, zegt Tjitske. “Niet: 'Ik heb een hulpvraag voor mijn kind', maar: 'Wij willen inzicht in hoe wij het met zijn allen doen'. En hoe spannend dat voor iedereen ook was, niemand zei 'Ik wil niet!'” Storend gedrag is altijd een spiegel, weet Tjitske. “Het is een uitnodiging om verder te onderzoeken met het hele systeem zodat er in zijn totaliteit een

nieuwe verbinding kan worden gelegd op basis van gelijkwaardigheid.”

Duidelijk

Na tien gezinsgesprekken waren de posities van de gezinsleden ten opzichte van elkaar helder. “Ik schrok ervan hoe duidelijk het was”, zegt Jantien. “Annabel, de jongste, is extravert maar gedroeg zich introvert omdat ze zich naar Suzan voegde. Ze werd onzeker en dat had ook effect op haar schoolprestaties en vriendschappen. De oudste, Froukje, was erg conflictvermijdend, ging voor iedereen zorgen, vragen of ze eten moest koken en zo, en zat veel op haar kamer. Ze stelde zich beschieden op, en op de vraag hoe het eigenlijk met haar ging antwoordde ze dat ze dat niet wist. Dat was heel verdrietig. Maar Suzan, die was lekker zichzelf.” Een familieopstelling was één van de manieren waarop inzicht werd verkregen. “Het werd pijnlijk duidelijk hoe we allemaal in onze eigen patronen bleven zitten en hoe we onderling elkaar ontweken.”

Want de patronen die naar voren komen geven weliswaar bewustwording, er een vervolg aan geven, dat is een ander verhaal. “Je hebt op dat moment nog niet inzichtelijk hoe je dat moet doen”, zegt Tjitske. “En dat is logisch, gezien de geschiedenis van iedereen.” Individuele gesprekken voor de gezinsleden waren de volgende stap, en die zijn nog steeds gaande. Behalve voor Suzan dus, want die was altijd al zo dicht bij zichzelf. Dat is nu ook het doel voor de ouders en zussen en het gaat al ontzettend goed, vertellen ze blij. Iedereen zit lekkerder in zijn vel en daardoor gaat het tussen de gezinsleden onderling nu goed, ook in de relatie met Suzan.

Maarten en Jantien zijn erg enthousiast over de resultaten die ze hebben geboekt met systeemtherapie. Het werken aan patronen was precies wat ze nodig bleken te hebben. Tjitske: “**Het is belangrijk in je eigen kracht te staan en van daaruit je positie in te nemen. Dan ontstaat er ruimte om dingen te veranderen.**” 😊

[De namen in dit artikel zijn om privacyredenen gefingeerd.]



Astrid: “Samen zoeken we een betere balans in wat jij wilt en wat het leven van je vraagt.”

“In een jaar tijd is alles ten goede veranderd”

Grip op het gezinsleven dankzij Video-hometraining

Bijna tien jaar lang voelde het gezinsleven aan als een strijd voor Ilse en Sem van Mourik. Een hulptraject met onder meer Video-hometraining bracht veel inzichten. Nu ervaren ze eindelijk rust in de omgang met zoon Daylano (9). “Soms is het gewoon een kwestie van elkaar even aankijken.”



Je kon erop wachten. Eens in de zoveel tijd ontplofte Daylano. Gillen, schreeuwen, huilen: niets dat hem dan nog tot bedaren kon brengen. Moeder Ilse was op en ook vader Sem wist niet meer wat hij met de situatie aan moest. Nu hielp het ook niet dat moeder en kind al een moeilijke start hadden gemaakt. “Tijdens de zwangerschap overleed mijn vader, en na de bevalling traden er complicaties op”, vertelt Ilse, die namens het gezin het woord voert.

Ziek, doodmoe en nog kapot van het recente verlies kwam de kersverse moeder thuis in een situatie die volkomen nieuw voor haar was. Daar kwam nog bij dat de baby aan één stuk door huilde. Ilse en Sem zaten met hun handen in het haar. “We wisten ons geen raad als Daylano niet stopte met huilen. Dat is niet goed geweest voor onze verhouding met hem, hij heeft zich daardoor niet goed kunnen hechten.”

Met alle gevolgen van dien: jarenlang bleef Daylano veelvuldig huilen en gillen, en al die tijd had Ilse het gevoel dat ze hem niet kon geruststellen. “We zaten in een vicieuze cirkel. Hij had geen honger, geen vieze luiers, maar wat was er dan wel? Ik wist niet meer wat ik moest.”

Zorgen

Meermaals uitte ze haar zorgen bij het consultatiebureau. “Ik vroeg vaak om raad over hoe we met de boosheid van Daylano om moesten gaan. Maar ik voelde me nooit echt gehoord. Er kon pas een diagnose worden gesteld als hij zeven jaar was, zelden ze dan. Of dat het normaal was, dat die dingen overal gebeurden en vanzelf over zouden gaan.” En dus modderden ze maar weer wat aan, totdat het weer uit de hand liep. “Ik had Daylano naar zijn kamer gestuurd en belde de huisarts. ‘Ik weet het nu écht niet meer’, zei ik, en hij zei: ‘Kom maar langs’. Waarop ik antwoordde dat hij beter bij ons komen, en dat deed hij. Na twee minuten zei hij al: ‘Ik weet precies wat je bedoelt’. Eindelijk voelde ik me echt gehoord.”

Er moest hulp komen, dat was duidelijk. De huisarts verwees Ilse en Sem door naar Praktijk Buitenpost, waar ze een oudertraining konden volgen voor ouders van kinderen met ADHD. “Zij vermoedden daar dat Daylano dat wel eens kon hebben”, zegt Ilse. Hoewel ze er veel van opstaken, voelden Ilse en Sem dat er meer nodig was om een goede thuissituatie te creëren. Vrienden van hun kregen hulp bij Zorgpraktijk ULCO en door hun positieve verhalen wilden ook zij daar naartoe. “Het kleinschalige, persoonlijke sprak ons erg aan. Dat wilden we veel liever dan naar zo’n grote instantie.”

Ze konden al snel terecht bij ULCO en er volgde een test. Daylano bleek inderdaad ADHD te hebben en te kampen met hechtingsproblematiek. Gezinswerker Thea Wijnsma werd ingevlogen om het gezin te begeleiden. “Het was zo fijn om een gezinshulpverlener te hebben die ons serieus nam”, zegt Ilse. “Er was een fijne klik, ook tussen haar en Daylano.”

Meer hulp

Het was nog niet genoeg, vond Thea toen zij na een poos bereikt had wat ze kon bereiken. Ook Ilse en Sem hadden dat gevoel: de band en de communicatie tussen Daylano en zijn ouders konden beter, er was nog veel frustratie. Thea raadde Video-hometraining aan. Ilse was niet direct enthousiast. “Ik had er zo’n beeld bij dat er overal camera’s zouden hangen en dat je hele privéleven zou worden gefilmd.”

Daar bleek niet zo te zijn. Toen ambulante hulpverlener en Video-hometrainer Rieda de Bruyn bij hen thuis kwam bleek het voldoende om af en toe een stukje te filmen. Dat hoefden niet eens heftige tafereelen te zijn. “Alledaagse situaties geven vaak al heel veel informatie over patronen die in het gezin bestaan”, vertelt Rieda.

Ilse kwam er door de filmpjes achter dat ze Daylano vaak niet aankeek, terwijl hij constant zijn ogen op haar gericht had. “Hij voelde zich soms letterlijk niet gezien”, las ze samen met Rieda uit de videobeelden. Geen wonder dat hij vaak heel veel aandacht vroeg, concludeerden ouders en hulpverlener. Tegelijkertijd ook heel begrijpelijk dat Ilse geen ruimte voelde voor Daylano: uit de videobeelden bleek eens te meer dat hij continu in haar ruimte zat. “Maar alleen al iets simpels als elkaar bewust even aankijken kan ervoor zorgen dat hij zich wél gezien voelt, en daardoor hoeft hij ook veel minder aandacht te trekken”, zegt Ilse.

Door het werken met opnames hebben de ouders geleerd om te echt te kijken naar wat Daylano doet, wat hij bedoelt en hoe hij zich voelt, vult Rieda aan. “Zijn ouders benoemen dat hardop tegen hem, waardoor hij zich begrepen voelt. Dat helpt Daylano om zich beter uit te drukken. De communicatie verloopt positiever, en Daylano, Ilse en Sem komen allen meer tot hun recht.”

Wereld van verschil

Even een spelletje doen samen, een praatje maken na school, even een ‘high five’ bij een succes: het kan een wereld van verschil maken, ervaart ze. “Ik merk dat ik minder geïrriteerd naar hem ben”, zegt Ilse, “en dat hij minder vaak de grenzen

overschrijdt. Als je de aandacht van tevoren geeft, ruimte maakt, uit jezelf hem even knuffelt, hoeft hij daar niet meer op een negatieve manier om te vragen. En dan staat het mij ook niet meer tegen om dat daadwerkelijk te doen.”

Ilse weet nu dat ze hem af en toe gewoon moet behandelen “als dat kleine kindje dat aandacht nodig heeft”. “Dan vertroetel ik hem even extra en bedenk ik me dat hij in zijn emotionele behoeftes nog veel jonger is dan de negen jaar die hij in werkelijkheid is. Vroeger riep ik dan al gauw dat hij zich niet moest aanstellen. Maar omdat hij nu wel gezien wordt in die behoeftes, durft hij nu bijvoorbeeld ineens wél in zijn eentje naar boven. Hij weet nu: we zijn er wel.”

Rust

Video-hometraining heeft absoluut bijgedragen aan de rust die ze nu ervaart, zegt Ilse. Haar man heeft er nog iets meer moeite mee om zich de nieuwe inzichten eigen te maken, vertelt ze, maar het helpt dat ze nog met enige regelmaat contact met Rieda hebben voor ‘periodiek onderhoud’. Na negen jaar heeft ze eindelijk het gevoel dat het een beetje lekker loopt thuis. Ook Rieda ziet een groot verschil na een jaar werken met het gezin. “In plaats van een uitgeputte moeder zie ik nu iemand die positief contact heeft met haar zoon en meer grip heeft op de situatie. De ouders hebben meer vertrouwen in zichzelf, in het gezin en in hun kind”, merkt ze. “Ook Daylano’s vertrouwen groeit. De eerste paar jaar waren moeilijk, maar het mooie is dat er altijd aan hechting gewerkt kan worden.”

De ouders durfden het zelfs aan om voor een tweede kindje te gaan. Daylano vindt het prachtig dat hij een broertje of zusje krijgt. “Het verlegt de focus ook een beetje”, zegt Ilse. “Hij betreft het niet meer zo op zichzelf als ik bijvoorbeeld moe ben en hij vindt het fijn om een beetje rekening te houden met mama.” Hoewel Ilse een tweede zwangerschap best spannend vindt na alles wat er is gebeurd, is ze optimistisch. “In een jaar tijd is alles zo ten goede veranderd. Dat heeft ook wat met mij gedaan.”



DIAGNOSTIEK HELPT BIJ UITSTIPPELEN VAN DE JUISTE ROUTE

Weet je je soms geen raad met het gedrag van je kind of gaat het op school steeds minder goed? Dan kan het helpen om een uitgebreid psychodiagnostisch onderzoek of een intelligentieonderzoek af te laten afnemen. Cliënten kunnen daarvoor gewoon binnen de muren van Zorgpraktijk ULCO blijven. Een team van drie gedreven, ervaren en vakkundige hulpverleners houdt zich binnen de praktijk bezig met deze aspecten en de bijpassende begeleiding of therapie.

“Doel is dat we een duidelijk advies kunnen geven aan de cliënt en andere betrokkenen zoals ouders en zijn of haar hulpverlener”, zegt Jessie Nobel, die zich richt op diagnostiek, coaching, begeleiding en in de nabije toekomst ook op cognitieve gedragstherapie. “Zo kunnen we ervoor zorgen dat het traject goed aansluit op de hulpvraag.”

Dat kan door middel van indicatiediagnostiek of voortgangsdagnostiek, al dan niet in combinatie met intelligentie-onderzoek. Persoonlijkheidsonderzoek kan bijvoorbeeld uitwijzen of iemand een stoornis in het autistisch spectrum heeft of AD(H)D. “Zo kunnen we beter de ‘software’ van iemand doorgronden”, zegt Ulco de Boer.

Dat kan heel belangrijk zijn, weet Ineke Poutsma-Bouws, die onlangs de opleiding Toegepaste Psychologie afrondde en nu diagnostisch onderzoek doet binnen Zorgpraktijk ULCO. “Een diagnose geeft soms heel veel duidelijkheid over waar gedrag vandaan komt. Elke diagnose heeft een andere benadering nodig en als je dat weet, kun je daar je handelen op afstemmen, niet alleen als therapeut maar ook als ouders of leerkracht.”

Een intelligentiemeting kan van waarde zijn bij het bepalen van een schoolkeuze. “Het voorkomt dat een cliënt wordt overvraagd of juist ondergestimuleerd”, legt Ulco uit. “In beide gevallen kan dat tot gedragsproblemen leiden.” Ineke herkent dat. “Soms kunnen mensen verbaal heel sterk zijn, maar ligt het vermogen tot logisch redeneren, plannen en organiseren of probleemoplossing een stuk lager. Overvraging ligt dan op de loer.” Nieuwe cliënten krijgen dankzij de inzet van diagnostiek snel de hulp die zij nodig hebben. Daarnaast kan de diagnostiek richting geven aan een reeds gestart hulpverleningstraject. Gebiedsteams, die geregeld mensen naar Zorgpraktijk ULCO doorverwijzen,

prijzen de praktijk wegens de vlotte doorstroom en het streven om op korte termijn een passende behandeling of begeleiding te starten.

Complexe hulpvraag
“De hulpvraag is vaak complex”, zegt Ingrid Veenstra (diagnostiek en behandeling). “Zelden is er maar één vraag.” Jessie vult aan: “Het gebeurt ook geregeld dat een kind bij ons behandeling en/of begeleiding krijgt, maar dat er eveneens een hulpvraag blijkt te zijn bij de vader of moeder.”

Ook vader of moeder kan op korte termijn de juiste ondersteuning krijgen. “Soms bij dezelfde therapeut, maar het kan ook goed zijn om het uit te besteden aan een op dat gebied gespecialiseerde collega”, zegt Jessie. “Soms ook zodat de therapeut niet in een spagaat belandt tussen de verschillende gezinsleden.”

Alles start met een juiste indicatiestelling. De onderzoeken vinden volgens een vast stramien plaats. Ze worden uitgevoerd op de praktijk, of desgewenst op school. Het gaat allemaal om het verkrijgen van een duidelijk totaalplaatje. Ulco: “Dat helpt om zorgvuldig de juiste route voor de cliënt uit te stippelen.”

Ingrid: “Meewerken aan hoe het voor de cliënt beter kan worden is mijn belangrijkste drijfveer, waarbij ik uitga van mogelijkheden en kansen. Er is zelden maar één hulpvraag.”

Jessie: “Ik voel passie voor het vak diagnostiek en geniet altijd van de kinderen en jongeren die voorbij komen in de spel- en onderzoekskamer.”

Ineke: “Een diagnose kan veel duidelijkheid geven, ook in hoe je als omgeving het beste kan handelen.”



Een ontbrekend puzzelstukje

René kan al tien jaar bij Zorgpraktijk ULCO terecht voor zijn PDD-NOS

“Een ‘steady coach’ is onmisbaar voor jongvolwassenen als René”

WORD JE ACHTTIEN, DAN VERWACHT DE MAATSCHAPPIJ PLOTSELING VEEL MEER VAN JE. HEB JE EEN VORM VAN AUTISME, DAN KAN DAT ZONDER GOEDE BEGELEIDING TEVEEL ZIJN. VANDAAR DAT ZORG PRAKTIJK ULCO ZICH ZOWEL RICHT OP JEUGDHULP ALS OP WMO-TRAJECTEN, BEDOELD VOOR VOLWASSENEN. IN DE PRAKTIJK KAN EEN JONGVOLWASSENE DAN DEZELFDE HULP (BLIJVEN) KRIJGEN ALS IEMAND ONDER DE ACHTTIEN.

RENÉ HOEN (28), DIE AL RUIM TIEN JAAR BEGELEIDING KRIJGT BIJ ZORG PRAKTIJK ULCO, IS ZO IEMAND.

Eigenlijk niets loopt zoals gepland op de warme maandagmiddag dat de Leeuwarder René bij Ulco de Boer zit. Hij heeft er net zijn sessie op zitten en wacht op zijn volgende afspraak. Toch zit René er relaxt bij. Dat was vroeger wel anders geweest, vertelt hij. **“Alsof je lichaam van lood is”**, beschrijft René wat er gebeurde zodra hij het overzicht kwijtraakte. Ulco vult aan: **“Hij blokkeerde compleet, werd helemaal apatisch.”**

ALLES NIEUW

Al zijn hele leven heeft René deze klachten, maar hij liep er pas echt tegenaan toen hij op zijn achttiende moest stagelopen voor zijn opleiding tot apothekersassistent. Volwassen al, officieel, maar helemaal nog niet toe aan de verwachtingen die daar vanuit de maatschappij aan gekoppeld worden. **“Alles was nieuw”**, vertelt hij. **“Er gebeurden veel onverwachte dingen, nieuwe collega’s, de omgeving was onbekend. Het liep niet.”** Van het ene op het andere moment kon het misgaan en kon René niets meer. Een reactie die hij maar al te goed van zichzelf kende: er hoefde maar iets anders te gaan dan bedacht of afgesproken en René bevroor, heel typerend voor zijn vorm van autisme, PDD-NOS.

Samen met zijn ouders en opleiding besloot René dat hij hulp wilde en hij meldde zich bij Zorgpraktijk ULCO. De diagnose was toen al gesteld. Samen zochten

René en Ulco uit wat er aan de hand was als René blokkeerde. **“We kwamen tot de conclusie dat er op zo’n moment een puzzelstukje ontbreekt”**, zegt Ulco. Of dat er iets veranderde, soms maar een detail, waardoor René niet meer als vanzelfsprekend de volgende stap kon zetten. **“We gingen analyseren: wat gebeurt er nu precies? Welke informatie mis je? Wat triggert jou dan zo enorm? Langzaam maar zeker lukte het om daar woorden aan te geven en werd duidelijk wat er nou eigenlijk speelde.”**

René: **“Ik leerde om het vastloopp proces te begrijpen. Ik herken nu de momenten dat het de verkeerde kant op dreigt te gaan. Ik kan nu bedenken: waar komt het door en waar kan ik terecht om het op te lossen? Ik heb geleerd om op tijd om hulp te vragen.”** Ook leerde hij wat kan hij zelf kan doen om de situatie weer onder controle te krijgen of om negatieve gedachtereken te stoppen.

ZELFSTANDIG

Dat heftige blokkeren gebeurt René nog zelden. Sinds hij acht jaar geleden zijn diploma voor apothekersassistent haalde heeft hij bij verschillende apotheken gewerkt in verschillende steden, waar hij telkens met het openbaar vervoer naartoe moest. **“Dat was voorheen ondenkbaar”**, vertelt hij. Het reizen met het openbaar vervoer oefende hij met Ulco door met hem af te spreken dat hij met de trein naar een afspraak zou komen. **“En bij de apotheken kan ik nu**

veel beter omgaan met onverwachte factoren en patiënten. Ik heb leren omgaan met collega’s en kan functioneren in een team. Dat oefende ik met Ulco, net als het schrijven van sollicitatiebrieven en jezelf verkopen.”

Ulco onderhoudt contact met de jobcoach die René al een aantal jaren vanuit de gemeente begeleidt. **“We versterken onze hulp aan hem door onze werkwijzen regelmatig op elkaar af te stemmen.”** Inmiddels heeft hij een vast contract bij een apotheek.

Zelfs toen hij bezig was om zelfstandig te gaan wonen, iets wat hij altijd als zijn grootste angst had beschouwd, ging het goed met hem. **“We zijn een paar jaar bezig geweest om mij hierop voor te bereiden”**, zegt René. **“Wat is er nodig om zelfstandig te wonen? Ik kreeg opdrachten, bijvoorbeeld om mijn eigen kamer te stofzuigen en de prullenbak te legen. Het huis uit, dat leek mij altijd het allerergste, allerengste wat je kunt bedenken. Een gigantische verandering, alles wordt anders.”**

SUCCESSFORMULE

Deze periode legitimeerde een intensivering van het hulptraject: René kwam iedere week om zich, begeleid door Ulco, voor te bereiden op deze grote ommezwaai in zijn dagelijks bestaan. Ook zijn ouders hadden iedere week een gesprek met Ulco. Het bleek een succesformule. René woont nu al een paar jaar op zichzelf en het gaat heel goed. Hij kan nu toe met

Provinciaal gecontracteerd voor JEUGD & WMO...

- Locaties
- Werkgebieden

Aantal jeugdigen op 1 januari 2021: **114**
 Aantal WMO op 1 januari 2021: **89**



De afgelopen jaren is vanuit de zorgpraktijk de samenwerking met alle wijk- en dorpensteams in Leeuwarden en alle gebiedsteams verder verdiept en uitgebreid. In onze vorige editie van de jaarkrant waren al interviews te lezen van collega's uit het werkveld die hier iets over vertelden. Op de kaart van Friesland is te zien dat we provinciaal werkzaam zijn en dat ons werkgebied weer groter is geworden. Over en weer stemmen we af, vindt er overleg plaats en worden er routes gekozen die voor onze cliënten een meerwaarde zijn. De korte lijnen, snelle interventiemogelijkheden en onze betrokkenheid worden gewaardeerd, melden gebiedsteammedewerkers. Daarnaast is men blij met onze deskundigheid en no-nonsense-benadering. Hier zijn we natuurlijk enorm trots op, we willen een verschil maken en blijken dat dus ook daadwerkelijk waar te kunnen maken. De provinciale aanbesteding voor de jeugd werd ons als praktijk gegund en ook met alle Friese gemeenten zijn er nu contracten afgesloten waardoor ondersteuning vanuit de WMO gefinancierd kan worden. Ook hier zijn met alle gemeenten korte lijnen ontstaan waardoor we snel en efficiënt kunnen afstemmen en op maat gesneden trajecten kunnen bieden. Regelmatig evalueren we onze samenwerking en bespreken we eventuele knelpunten. Zo proberen we bij elkaar betrokken te blijven en efficiënt naar oplossingen te blijven zoeken op alle fronten. Of het nu inhoudelijke vraagstukken betreft of administratieve.

Snel en doeltreffend; ook in de toekomst...

een ‘onderhoudsdosering’ van één afspraak per twee weken, **“én wanneer hij mij nodig heeft”**, voegt Ulco toe. René belt wanneer hij denkt dat dat nodig is. Ook al weer zo’n goed teken, vertelt Ulco. **“Bellen was vroeger voor hem een onmogelijke opgave.”**

René staat nu vol vertrouwen in het leven. **“Ik weet dat dingen oplosbaar zijn. Uit ervaring weet**

ik dat het geen nut heeft om ergens over in te zitten. Het komt vanzelf en je kunt hulp vragen. Er zoveel over nadenken heeft geen zin.”

Hij weet het zeker: **“Zonder deze begeleiding was me dit nooit gelukt. Bij Ulco vind ik een stukje begrip. Als ik ergens over in zit en ik heb een afspraak met hem, ga ik altijd weer weg met het gevoel dat het goed komt. Mijn ouders vinden dat ook magisch: ‘Die Ulco weet**

ook altijd precies wat ‘ie moet zeggen.”

Daardoor kunnen zij hun zoon ook wat beter loslaten. **“Een steady coach voor iemand als René is onmisbaar voor de biologische ontwikkeling waarbij ouders hun kind steeds meer op eigen benen laten staan”**, weet Ulco. **“Ouders kunnen weer gewoon ouders zijn. Of ze dat ook durven hangt er vanaf of ze vertrouwen hebben in de begeleiding die hun kind krijgt.”** 😊

STABIEL HULPTRAJECT, OOK BOVEN ACHTTIEN

De professionals van Zorgpraktijk ULCO zien veel jongvolwassenen als René, die vaak al vóór hun achttiende hun hulptraject starten. **“Zij zijn gebaat bij een stabiel, langlopend traject waarbij de intensiteit kan worden aangepast wanneer dat nodig is. Autisme heb je je hele leven en kent vele varianten”,** zegt Ulco.

Daarom is het mooi dat Zorgpraktijk ULCO ook kan inspelen op zorgaanvragen voor achttien-plus vanuit de WMO (Wet Maatschappelijke Ondersteuning). **“Jongeren die al een hulptraject bij ons hadden, kunnen zo gewoon bij ons blijven als ze achttien zijn geworden”,** legt Ulco uit. **“En dat is vaak hard nodig. Ze moeten ineens van alles zelf: hun identiteitskaart regelen, hun medicatie bestellen, doktersafspraken maken... Hoeveel mensen met autisme gaan er plotseling niet meer naar de tandarts? Er verandert al zo veel, het laatste wat je dan kunt gebruiken is dat je ook nog van zorgaanbieder moet veranderen omdat je ineens niet meer onder de Jeugdwet valt maar onder de WMO.”**

Ook dat moet de kersverse volwassene trouwens zelf regelen, want ouders mogen de WMO niet meer voor hun kind aanvragen. **“De omgeving verwacht ineens wel van alles, maar bij de cliënten spelen gewoon nog dezelfde thema’s”,** benadrukt Ulco. **“Terwijl wij bij Zorgpraktijk ULCO moeiteloos schakelen van Jeugd naar WMO, krijgen cliënten gewoon de hulp die zij nodig hebben. Juist als ze achttien worden.”**



Alles
blijft hier
altijd

**- OVER -
- ZICHTE -
- LIJK -**



Marjan is degene die alle gegevens bijhoudt bij Zorgpraktijk ULCO

Toegewezen zorggeld voor een hulptraject: het is vaak een groot bedrag dat de gemeente in één keer geeft aan de zorgaanbieder die is uitgekozen door ouders, cliënt of gebiedsteammedewerker. Logisch dat de gemeente dan wil weten wat daarmee gebeurt. Marjan van der Meulen houdt dat als backofficemedewerkster nauwkeurig in de gaten.

Beschikingsnummers, het bijbehorende beschikbare bedrag, de aan de casus gekoppelde collega, urenverantwoording: zorgmedewerkers geven alles aan Marjan door en zij zorgt ervoor dat het keurig op een rijtje komt te staan. "Ik hou bij hoeveel uren er besteed zijn, zodat de collega's precies weten waar ze staan in het zorgtraject", vertelt ze. "Omdat alles zo duidelijk wordt bijgehouden, kan het benodigde bedrag voor een hulptraject ook worden aangepast als er bijvoorbeeld minder inzet nodig blijkt dan vooraf ingeschat."

Want ja, ook dat gebeurt, ook al lees je in de media vooral verhalen over zorgkosten die de pan uitrijzen. "Soms wordt een hulptraject zo goed opgepakt dat we kunnen afschalen naar een lagere intensiteit." Er wordt bij Zorgpraktijk ULCO altijd kritisch gekeken naar mogelijkheden om het hulpaanbod voor minder geld te kunnen vormgeven. "We willen alleen de inzet declareren die daadwerkelijk is toegepast."

Natuurlijk komt het ook voor dat er juist méér nodig blijkt in een hulptraject. "Dan sluiten we het bestaande traject officieel af bij de gemeente en doen we daar een aanvraag voor een nieuwe beschikking." Het mooie is dat de cliënt daar niets van merkt. Die blijft gewoon de hulp krijgen die hij of zij nodig heeft. "De administratieve rompslomp is voor ons."

Snel antwoord

Heldere communicatie daarover met de gemeente, die volledig verantwoordelijk is voor de jeugdzorg, is bij Zorgpraktijk ULCO belangrijk. Omdat Marjan altijd degene is die de gegevens bijhoudt en dus precies weet wie waar mee bezig is, krijgt een gemeentelijke wijk- of gebiedsteammedewerker steeds snel antwoord op een vraag. Stagneert er ergens iets in het proces, zoals een beschikkingaanvraag of een uitgezette vraag, dan heeft zij dat al snel in de gaten en gaat ze er achteraan. Zo ontstaan er geen 'losse eindjes'.

Als er aanvullende hulp nodig is, kan de cliënt dat vaak gewoon bij Zorgpraktijk ULCO krijgen. Beeldende therapie, dramatherapie, EMDR en psychomotorische therapie zijn voorbeelden van de vele specialisaties die te vinden zijn bij de praktijk. Is er een aanvullende specialisatie die elders moet worden verkregen, zoals een logeeraadres voor een jeugdhulptraject, dan neemt Marjan het administratieve stuk voor haar rekening zoals het opstellen van de contracten en het verwerken van de facturen. De betrokken medewerker van Zorgpraktijk ULCO zorgt samen met de derde partij voor het vaststellen van de beoogde resultaten en de prijsafspraken. Dit voorkomt verwarring en schept naar alle partijen duidelijkheid. "Ik verwerk de facturen van de externe partijen op het overzicht voor de medewerkers van Zorgpraktijk ULCO", zegt Marjan. Zo blijven de kosten ook overzichtelijk wanneer er een derde partij in beeld komt en worden de beschikbare budgetten zorgvuldig bewaakt. Zorgpraktijk ULCO vindt dit een belangrijke verantwoordelijkheid.

Duidelijkheid staat dus bovenaan voor deze bevoegde backofficemedewerkster, ook wanneer een traject wordt afgesloten. Dit zorgt zij ervoor dat collega's een formulier invullen over de behaalde doelen en dat er een cliënttevredenheidsonderzoek de deur uitgaat. Die gegevens gaan vervolgens naar het SDF, de samenwerkingsorganisatie van de achttien Friese gemeenten op het gebied van de Jeugd- en Participatiewet en de WMO.

"De cirkel is zo ook op administratief gebied rond", zegt Ulco de Boer. "Alles heeft binnen Zorgpraktijk ULCO een duidelijk start- of eindpunt. Of dit nu zorginhoudelijk is of op het gebied van alle administratieve processen. Vanuit haar gedreven en betrokken persoonlijkheid past Marjan in het profiel en vindt zij vanuit haar vakgebied aansluiting bij haar zorginhoudelijke collega's. Een win-winsituatie!" 😊

"Ik kan bijna altijd meteen antwoord geven op een vraag."

Vaktherapie
beeldend
bij Autosnomos
biedt
kinderen hulp uit
alle hoeken



Voor jeugd- en gezinsprofessional José Visser staat systemisch denken centraal.

In haar werk met kinderen betreft ze altijd de ouders erbij, maar schenkt ze ook aandacht aan een ruimere context, zoals school of opa's en oma's.

Met haar bedrijf Autosnomos (www.autosnomos.nl) biedt ze praktische therapie op maat, van individuele therapie tot begeleiding van het hele gezin. Buiten hokjes denken typeert haar in haar werkwijze, waarin ze put uit allerlei therapievormen.

Spelenderwijs inzicht krijgen in wat je dwarszit en hoe je daar mee om kunt gaan, dat is wat José kort gezegd wil bereiken bij haar jonge cliënten. "Daarin blijf ik dicht bij mezelf", zegt ze. "Ik vind het belangrijk om aan aan te sluiten bij de behoeften en interesses van het kind. Ik zet Vaktherapie Beeldend in, maar ook vaak een mix van therapievormen."

Schematherapie bijvoorbeeld, waarbij er wordt gekeken naar de oorsprong van hardnekkige patronen. Of 'Geef me de vijf', een methode voor kinderen met autisme of meervoudige beperking. Het is nog maar een greep uit de vele therapievormen waar José in haar carrière mee kennismaat. Ze werkt onder andere op basisscholen, in asielzoekerscentra en bij jeugdhulpverleningsinstellingen, waar ze samenwerkte met collega's die allemaal weer andere vormen van therapie boden. Samen met diverse trainingen en opleidingen heeft dat bijgedragen aan haar brede kijk op hulpverlening.

Wat voor alle kinderen geldt, is dat ze gebaat zijn bij de speelse benadering. "En heel vaak is er een verandering in het systeem nodig", vertelt José. "Daarom zeg ik altijd tegen de ouders: 'We doen het samen'. Sommige hulpverleners werken individueel met kinderen en hebben geen tot weinig contact met de ouders. Ik doe het anders, ik heb ongeveer iedere zes weken een oudergesprek waarin ik terugkoppel wat ik zie. En soms komen ouders of broertjes of zusjes een aantal sessies mee, zodat we de onderlinge communicatie kunnen observeren. Maar ook dat is maatwerk. Soms kom je tot de conclusie dat een ouder ook last heeft van eigen emotionele bagage en daar hebben we het dan over." Het kan wel eens zijn dat de ouder uiteindelijk zelf ook in therapie gaat of extra ouderbegeleiding ontvangt.

Een dag per week zijn de werkzaamheden van José gericht op de doelgroep vluchtelingen en hun kinderen, vaak nog wonende op asielzoekerscentra. Soms ambulant, maar wanneer het kan in de praktijk in Leeuwarden zodat kinderen ook direct even uit hun omgeving weg zijn. Daar biedt ze vaktherapie aan kinderen en ouders. "De kinderen worden aangemeld via gebiedsteammedewerkers, die regelmatig op de asielzoekerscentra zijn te vinden, of de school. Kinderen die te maken hebben met spanning, angst, trauma's vanwege oorlog of vluchten kunnen middels vaktherapie (opnieuw) spelplezier ontwikkelen. Het centrale doel is afname van angstige gevoelens en toename van ontspanning. Ouders krijgen psycho-educatie om hun kinderen beter te begrijpen. Trauma- en cultuursensitief werken staat hierbij centraal." José doet dit samen met collega-vaktherapeut Barbara van der Woude. Buiten de asielzoekerscentra werkt ze daarnaast regelmatig samen met Petra Gijsen, die net als zij in het Voel Je Goed-centrum in Leeuwarden is gevestigd.

Sinds kort zijn deze therapeuten aangesloten bij Zorgpraktijk ULCO. "Het stoere van ULCO vind ik dat ze er niet eens alleen 'out of the box' denken, maar alsof er helemaal geen box is", zegt José. "De kracht van zo'n samenwerking vind ik echt dat je van elkaars autonomie gebruikmaakt. Je eigen trajecten worden inhoudelijk sterker doordat je visie verbreedt in zo'n multidisciplinair team. Dat vind ik heel waardevol." 😊

"Trajecten worden sterker door zo'n multidisciplinair team"



Het team achter 'Maatwerk!'.
Staand v.l.n.r.
Ingrid Veenstra (GZ-psycholoog)
en Hepkje Terpstra (docent),
zittend v.l.n.r.
Peggy Hoogeveen (docent),
Dion Buma
(PMT-therapeut)
Eric Drost (docent)
en Ulco de Boer
(ouderbegeleider).

EINDELIJK EEN CONCREET PLAN VOOR AREND, DIE THUIS ZAT.



Tot twee keer toe was Arend (nu 13, op zijn vijfde gediagnosticeerd met autisme) niet meer welkom op zijn gespecialiseerde school. Hij zou niet te handhaven zijn. "Arend moest maar naar een zorgboerderij. Maar wij geloofden niet dat dat zijn eindstation was", zegt zijn moeder. Het traject 'Maatwerk!' van Zorgpraktijk ULCO en Eric Drost bood uitkomst. Zorg gaat er hand in hand met onderwijs. Arend is één van de tien leerlingen die dankzij het diverse team van hulpverleners, onderwijzers en intensieve ouderbegeleiding langzaam weer tot leren komt.

Arend gooit een boekje op tafel, vlak voor de neus van Eric. "Deze snap ik niet", zegt hij over een opdracht begrijpend lezen. Eric juicht van binnen. "Hulp vragen als hij iets niet begrijpt, dat was voor Arend een levensgrote stap", legt hij uit. "Als hij iets niet wist, ging hij heel gek doen en blokkeerde volledig."

Het is anderhalf jaar nadat Arend voor het eerst kennismaakte met Eric, zijn nieuwe meester. Hij was toen net voor de tweede keer van school gestuurd omdat hij volgens het schoolbestuur niet te handhaven was. Arends vertrouwen had een flinke knauw gekregen en het liefst had hij niets meer te maken met school, of überhaupt met leren. 'Maatwerk!', een zorgplan voor leerlingen die uitvallen in het basis- of speciaal onderwijs, was de laatste strohalp voor ouders Sabine Mooijweer en Jelle IJwema.

Ze werden erop gewezen door een gebiedsteammedewerker en voelden weer iets van hoop. "Op zijn school vluchtte hij weg uit de klas omdat het er veel te druk was en omdat hij op een negatieve manier werd aangesproken op dingen die hij niet begreep", vertelt Jelle. "Er was een grote lading ontstaan op leren." Arend werd onzeker over de kleinste dingen. "Hij durfde nog geen boterham te smeren uit angst dat hij het verkeerd zou doen", zegt Sabine. Beide ouders wilden zich niet neerleggen bij het advies van het schoolbestuur om Arend naar een zorgboerderij te laten gaan. "Wij vonden dat nog niet alle mogelijkheden waren bekeken om toch tot leren te komen", zegt Sabine.

Stevig zorg- en onderwijsplan

En zo kwamen ze terecht bij Zorgpraktijk ULCO, waar Ulco de Boer net samen met Eric Drost het project Maatwerk! was gestart, een plek waar een passend aanbod gepresenteerd wordt voor leerlingen die dreigen uit te vallen in het basisonderwijs of speciaal onderwijs, of zelfs al thuis zitten. Het traject bevat een stevig zorgplan met ouderbegeleiding, psychomotorische therapie voor het kind en een op afroep beschikbare

gezondheidszorgpsycholoog, gecombineerd met een onderwijsplan dat is gericht op haalbare resultaten.

"Deze kinderen lopen vast en hebben één ding gemeen: het lukt hen onvoldoende om te functioneren binnen de structuur van het onderwijs en alle prikkels die daar aanwezig zijn", zegt Ulco. Dit zegt overigens niets over de intenties en goede bedoelingen, geeft hij aan. "Er is te weinig ruimte voor het op maat bieden van onderwijs, zeker op het gebied van hun gedrag. Frustratie en onzekerheid zijn vaak het gevolg en in het geval van Arend zat hij al anderhalf, twee jaar thuis zonder dat er een concreet plan op tafel kwam."

Duidelijk was dat er allereerst een solide basis van veiligheid en voorspelbaarheid gecreëerd moest worden voor Arend. "Een op maat gesneden vorm van dagbehandeling die is afgestemd op de thuissituatie, met een heel duidelijke zorg- en onderwijscomponent", vat Ulco samen. "Toen we dat de ouders voorstelden zeiden ze: 'Julie zijn de eerste in jaren die komen met een concreet plan'. Al die jaren overheerste chaos en verslagenheid, zaten ze soms wel met tien, twaalf mensen om tafel, maar er werden maar geen stappen gezet."

Het uitgangspunt werd "wat heeft Arend nodig en wat hebben zijn ouders nodig, en van daaruit gaan we werken", vertelt Ulco. Terwijl Eric met zijn collega-onderwijzers aan de slag ging om een op maat gesneden lesprogramma voor Arend samen te stellen en PMT-therapeut Dion Buma zich boog over de psychomotorische component om Arend weer te laten 'voelen', begon Ulco met een intensief ouderbegeleidingstraject voor Sabine en Jelle. "Voor hen was het heel belangrijk om weer met dezelfde bril op te gaan kijken naar wat Arend nodig heeft", zegt Ulco. "Ook in de thuissituatie."

Dat is nog geen makkelijk proces, vertellen de ouders, temeer omdat ze gescheiden zijn. "Je krijgt snel verschillende opvoedstijlen

als je uit elkaar bent, maar dankzij de oudergesprekken zitten wij nu heel goed op één lijn als het gaat om Arend", zegt Jelle. "Waar reageert hij het beste op? Dat staat bij ons bovenaan. Het gaat om de toekomst van onze zoon." Sabine: "Je wordt echt een spiegel voorgehouden en dat is best confronterend, maar het is ook echt goed geweest." Na anderhalf jaar zijn de oudergesprekken nu niet meer wekelijks, maar tweewekelijks.

Samen

Het allerbeste in dit traject is dat het echt door de ouders en hulpverleners samen gedragen wordt, vinden Eric en Ulco. "We weten met zijn vieren precies wat we aan het doen zijn", zegt Eric. Dat onderstrepen beide ouders. "Het is zo'n compleet aanbod met intensieve begeleiding voor Arend én ouderbegeleiding", vat Sabine samen. "En als het even niet goed gaat dan weet je: Eric en Ulco zijn altijd zo te bereiken." Het onderlinge begrip, de professionele samenwerking en de goede communicatie maken dit Maatwerk!-traject tot een succes, vat Eric samen. "Met elkaar vormen wij een strak en veilig vangnet voor Arend."

Langzaam begint dat door te werken in Arends gedrag. Zijn vraag om hulp bij begrijpend lezen is een teken dat anderhalf jaar investeren in de vertrouwensband zijn vruchten begint af te werpen. Want zo begon Eric: "Hij had heel erg één-op-één-aandacht nodig en het belangrijkste was om te werken aan een relatie met iemand die hij kon vertrouwen."

Eric doet dat onder meer door iedere dag te beginnen met een wandeling, waarbij ook al snel vertrouwelijke gesprekken werden gevoerd. Daarnaast krijgt Arend les van diverse vakdocenten. Omdat hij schakelen naar andere personen en situaties heel ingewikkeld vindt, wordt er vanuit het zorgplan doelbewust ingezet op het wennen hieraan. Het gaat steeds beter met Arend, maar ook nu nog is 'rustig aan' het devies, benadrukt Eric. "Elke stap is er weer één, we zijn nog niet zo ver dat we al aan les in een groepje kunnen gaan denken, laat staan aan een school."

Uniek programma

Naast Arend zijn er momenteel nog negen kinderen die dankzij Maatwerk! weer aan hun toekomst werken. Bij al die kinderen is het net die multidisciplinaire aanpak - het bewegen, het weer leren voelen, de expliciete ouderbegeleiding, het weer tot leren komen en zo weer vertrouwen krijgen in school - die het traject zo geschikt maakt, benadrukt Ulco. "De samenwerking van al die factoren maakt Maatwerk! een uniek programma voor kinderen die anders misschien wel jarenlang tussen wal en schip verkeren."

Ook Sabine en Jelle zijn tevreden over de tot nu toe behaalde resultaten. "Ik ben heel erg blij dat Arend al zo veel geleerd heeft, niet alleen cognitief maar ook emotioneel en sociaal", zegt Sabine. "Het is zo fijn dat hij weer lacht en dat hij bijna nooit meer tegenzin heeft om naar school te gaan, hij komt er zelfs altijd heel vrolijk vandaan." Jelle was aanvankelijk wat meer gericht op vooruitgang qua schoolwerk, en hierin zien de ouders dat de opdrachten die Arend iedere dag weer krijgt uitdagend zijn en passend bij wat hij aankan. Maar vooral ziet Jelle nu dat zijn zoon gelukkiger is. "Ik vind dat hij zelfverzekerder wordt en elke dag weer stappen voorwaarts maakt. We zien weer ontwikkeling bij Arend, hier was lange tijd geen sprake van."



Eric:
"Met 'Maatwerk!' vinden zorg en onderwijs elkaar, en vormen een strak en veilig vangnet voor kinderen die zijn uitgevallen in het regulier of speciaal onderwijs."

MAATWERK!

Barbara van der Woude is beeldend vaktherapeut en ambulant gezinsbegeleider

Barbara van der Woude begeleidt kinderen en gezinnen vanuit een systemische en creatieve visie. Het belangrijkste daarbij is een goede vertrouwensband en je naast de problemen vooral ook blijven richten op wat er wél goed gaat. Ze betreft haar andere specialisatie, fotografie, graag bij haar werk als therapeut.

"Heftige emoties kun je omzetten naar iets moois"

Na haar opleiding fotografie wilde Barbara zich ook richten op het helpen van mensen. Op een open dag viel het kwartje: "Ik maakte kennis met Vaktherapie Beeldend en dacht: 'Dit is het!' Mijn passie ligt bij kinderen en ik zag zelfs mogelijkheden om fotografie te betrekken bij dit vak." Tijdens haar stage in Zuid-Afrika ontstond de naam van haar praktijk: 'Nawe', wat 'samen' betekent.

Nu ze haar opleiding heeft afgerond voegt ze haar twee specialisaties regelmatig samen door bijvoorbeeld het einde van een hulptraject te vieren met een fotoshoot. "Het kan een mooie, symbolische beëindiging van de behandeling zijn: iemand durft zichzelf echt te laten zien. En zo'n fotoshoot herinnert ook aan dat proces." Ook voor gezinnen en cliënten van collega-vakgenoten doet ze geregeld zo'n fotosessie.

Daarnaast werkt Barbara met allerlei andere creatieve vormen en spel. "Zo heb ik een jongetje dat in een asielzoekerscentrum woont dat snel gespannen is. Met hem werk ik veel met klei. Hij had veel ruzie maar dat kwam niet echt terug

in zijn beelden. Ik heb toen gezegd: 'Gooi maar met de klei. Uit je boosheid maar.' En toen dat eruit was, hebben we iets moois van de klei gemaakt, om te laten zien dat je heftige emoties ook kunt omzetten naar iets moois."

Barbara steekt veel tijd in een goede vertrouwensband. "Op een creatieve manier komen we daarna toe aan de reden waarom er hulp nodig is. Hierbij richt ik me ook bewust op de sterke punten, om de vicieuze cirkel te doorbreken." Tijdens het hulptraject heeft Barbara veel aandacht voor de directe omgeving van het kind. "Ik ga systemisch te werk en ga bijvoorbeeld ook langs op school. Ik zorg dat ik de ouders regelmatig spreek, eens per zes weken of als het nodig is vaker."

Ook op locatie werkt Barbara als (beeldend) vaktherapeut, dat doet ze onder andere op verschillende asielzoekerscentra in Friesland. "Sindsdien ben ik naast de individuele sessies ook gaan werken in gezinnen. Zo'n systemische visie is vaak nodig, bijvoorbeeld omdat er veel spanningen thuis zijn. Hierdoor kan ik het kind helpen en ook de ouders begeleiden. Dit vond ik

zo leuk dat ik een opleiding Intensieve Ambulante Gezinsbegeleiding (IAG) ben gestart. Sindsdien kom ik als ambulant gezinsbegeleider vaak bij mensen thuis om beter inzicht te krijgen in de thuissituatie en ouders nog beter te kunnen begeleiden."

Sinds kort werkt Barbara samen met Zorgpraktijk ULCO. Als er een casus bij ULCO binnenkomt die bij Barbara past, kan zij worden ingezet. Daarnaast kunnen ze met elkaar overleggen over bestaande casussen en dat vindt ze heel waardevol. Ook met haar directe collega's José Visser van Autosomos (vaktherapie beeldend), Petra Gijzen (psychomotorische therapie voor kinderen) en Bertha van den Brink (speltherapie) werkt ze veel samen. Allen zijn gevestigd in het Voel Je Goed-centrum in Leeuwarden. "Het is zo fijn dat er altijd even iemand kan meedenken. Ik heb altijd het gevoel dat ik een team om me heen heb."

Repke:
"Ik vind het binnen de hulpverlening belangrijk om ieders belangen samen te brengen en met elkaar naar de meest geschikte oplossing te zoeken."

Ineke:
"Respect voor en betrokkenheid bij de cliënt zijn kenmerkend voor mijn manier van werken."

"We willen allemaal dat het goed gaat thuis en toch is er steeds ruzie. Help ons elkaar te snappen."

"Door onze eigen problemen ben ik bang dat we onze kinderen niet goed opvoeden."

"Ooit is mij verteld dat ik autisme heb. Ik wil laten onderzoeken of ik dat heb en wat het is."

"School en de peuterspeelzaal vinden dat mijn zoontje anders doet. Hij speelt ook niet met andere kinderen. Hoe gaat dat verder?"

Een dag uit het leven van een zorgprofessional van Zorgpraktijk ULCO

Oudergesprekken vormen de basis voor ouders en kind om verder te kunnen!

Het is nog vroeg op de dag. Vanuit mijn kantoor in het Crystalic heb ik uitzicht op de Harlingerstraatweg, waar nog volop werkverkeer is te zien. Ik sla mijn agenda open bij dinsdag, er verschijnt een vol programma. Verbaasd ben ik niet: gisteren wist ik al dat me een drukke, maar inspirerende dag te wachten stond waarin ik weer vele facetten van mijn werk zou tegenkomen. Ik krijg er energie van, die dagen vol dynamiek.

Zoals iedere ochtend zorg ik dat ik vóór mijn eerste afspraak mijn binnengekomen mails heb gelezen en beantwoord. Is er nog iemand die ik moet terugbellen? Dan doe ik dat ook nog even. Vervolgens stap ik mijn eerste oudergesprek in. Deze ochtend heb ik twee van deze ouderbegeleidingsgesprekken gepland staan, die allebei draaien om psycho-educatie rondom autisme en opvoedingsvragen daaromheen. Hoe je het beste om kunt gaan met jouw kind met autisme staat hierbij centraal. Keer op keer blijkt hoe belangrijk het is dat ouders hierin handvatten aangereikt krijgen van een zorgprofessional die ervaring heeft met autisme.

Het kan zoveel verschil maken als je je als ouders kunt verplaatsen in de belevingswereld van je kind en kunt anticiperen op wat hij of zij nodig heeft. De oudergesprekken zijn dan ook bedoeld om een stevige basis te creëren van waaruit kind en ouders verder kunnen.

Eén van de afspraken is een intakegesprek over een jongetje waarvoor de gemeente een aanvraag bij ons heeft ingediend. Het is een oriënterend gesprek over het stellen van een diagnose, het bieden van ondersteuning voor de ouders en individuele begeleiding voor de jongen. Ook de gebiedsteammedewerker is aanwezig. In dit kennismakingsgesprek verkennen we wat we gaan doen en in welke volgorde, nemen we door welke hulpverlening er al is geweest en bespreken we hoe het traject eruit gaat zien. We besluiten het gesprek met een positief gevoel en spreken af dat we zo snel mogelijk een diagnostisch onderzoek gaan doen. Parallel aan dat proces starten we de ouderbegeleiding en leren we het kind kennen.

Na een korte lunch beantwoord ik mijn telefoontjes. Daarna volgt een multidisciplinair overleg met Veilig Thuis en de gemeente rondom een gezin waar veiligheidsafspraken gemaakt moeten worden. Over dit gezin is een zorgmelding gedaan en er is al een gezinsvoogd betrokken. Daarna heb ik nog twee cliëntafspraken staan. Als die zijn afgerond kijk ik of ik iedereen heb teruggebeld en zo nee dan zorg ik dat dat alsnog gebeurt. Snel terugbellen en anticiperen op vragen is één van onze krachten, dus dat neem ik erg serieus.

Ik neem een korte pauze voordat ik aan het begin van de avond inkopen ga doen met een cliënt die zich voorbereidt op zelfstandig wonen. We doen samen boodschappen, bereiden de maaltijd voor en daarna heb ik een korte overdracht met de ouders.

Om half 7 zit ik weer in de auto naar huis. Het is een mooie zonnige avond, een warm briesje waait door het open raam en uit de radio klinkt een zomers liedje. Tevreden kijk ik terug op een mooie dag. ☺



Ruim een dozijn hulpverleners verder kan moeder Iris eindelijk een beetje ontspannen...

“Zonder Ulco had Jesse misschien niet meer thuis gewoond”

Met twee zorgintensieve kinderen en een man die eveneens een vorm van autisme blijkt te hebben, komt eigenlijk alles aan op moeder Iris. Legio zorgprofessionals verder heeft ze eindelijk het gevoel tot rust te komen bij Ulco de Boer. Maar het recht op die hulp heeft ze zwaar moeten bevechten. “Het is gek, als je kind een gebroken been heeft is hulp vanzelfsprekend, maar mankeert het iets minder zichtbaars dan moet je de zorg soms voor de hel'sdeuren weghalen.”

En dat terwijl ze snakte naar een constante factor in haar turbulente gezinsleven. In zes jaar tijd zag het gezin veel verschillende hulpverleners voor de omgang met zoon Jesse, als kleuter gediagnosticeerd met autisme, wat later de variant MCDD bleek. En allemaal hadden ze andere adviezen. Ondertussen probeerde Iris zichzelf op de been te houden, maar dat ging maar kwalijk. Ze herstelde maar niet van een longontsteking, had aan de lopende band migraineaanvallen en kampte met ondergewicht. Het was dan ook niet niks waar ze dagelijks mee te maken kreeg. Jesse vertoonde heftig gedrag, typerend voor zijn vorm van autisme. “Hij is niet een béétje boos maar hij is furieus, hij is niet een béétje bang maar hij is in paniek”, vertelt Iris. “Alle emoties beleeft hij heel sterk.”

Het scheelde wel dat Iris en haar man inmiddels wisten wat de oorzaak was van zijn gedrag. Vóór de diagnose, waar een ontzettend verstoorde prikkelverwerking bij hoort, was het maar gissen wat er met hem aan de hand was. Boeken, diëten, gesprekken met het consultatiebureau, de huisarts, een homeopaat, een iriscopist: geen kans liet Iris onbenut om te begrijpen wat er speelde en hoe ze ervoor kon zorgen dat Jesse zich beter voelde. Haar man richtte zich vooral op zijn werk in een poging wat overzicht te houden. “Ik heb eigenlijk alles geprobeerd behalve een priester”, zegt Iris gekscherend. Niets hielp. “Het allermeest onmacht. Hoe krijg ik mijn kind gelukkig?”

Want dat was Jesse overduidelijk niet. “Hij werd geboren, vijf uur later begon hij te huilen en eigenlijk is hij daarna nooit meer tevreden geweest”, zegt Iris. “Hij sliep bijna niet, hooguit een half uurtje en alleen aan de borst of als ik de reiswieg heen en weer reed of hem in de draagzak had. De rest van de tijd huilde hij. Ik ging nergens meer naartoe.”

Broertje
In de elf jaar die volgden werd het er niet gemakkelijker op. Iris en haar man kregen een tweede kindje, maar Jesse en Daan konden eigenlijk geen tel alleen worden gelaten door Jesse's gedrag. “Ik kon niet eens naar de wc, want het was gewoon niet veilig om ze zonder toezicht samen te laten.”

Op advies van de peuterspeelzaal werd uiteindelijk de Integrale Vroeghulp ingeschakeld, een samenwerkingsverband van meerdere organisaties dat zich richt op ontwikkelingsvraagstukken rondom kinderen tot zeven jaar. Of ze openstonden voor een onderzoek naar autisme, vroeg de vrouw van Integrale Vroeghulp. “Autisme?, dacht ik verbaasd, en dat terwijl ik járen met mensen met autisme heb gewerkt!”, vertelt Iris. “Ik denk dat ik er te dicht op zat.”

Ingestort
Iris bestelde er boeken over, begon te lezen en het was één en al herkenning. Nadat de Integrale Vroeghulp was opgestart, stortte ze volledig in. “Ik kón niet meer.” Er was ook al zo veel gebeurd. Iris was zo uitgeput dat ze zich afgestompt van haar gevoelens voelde, en vaarde blind op de koersen van het consultatiebureau, die juist averechts bleken te werken op het gedrag van Jesse.

Door de Integrale Vroeghulp konden ze met spoed starten met het traject ‘Families First’ waarbij vijf weken achtereen vier dagen per week een pedagoog aan huis kwam. “We moesten alles loslaten wat we hadden geleerd en allemaal nieuwe basisingen aanleren. We hebben er veel aan gehad.”

Met Jesse brak een rustigere periode aan toen hij naar het Medisch Orthopedagogisch Dagverblijf ging, een kinderdagverblijf van Jeugdhulp Friesland waar hij veel één-op-één-aandacht kreeg. “Hij kreeg de aandacht die hij nodig had en hij oogde een stuk gelukkiger”, vertelt Iris. “In dezelfde periode begonnen we met medicijnen, dat vonden we erg spannend, maar hij reageerde er goed op.”

Inmiddels mocht ook Daan naar de peuterspeelzaal, maar omdat hij een taalontwikkelingsstoornis bleek te hebben, moest dat ook een speciale worden. “Ik had steeds het gevoel dat als we het ene een beetje onder controle hadden, er een ander probleem bij kwam.” Iris racete van hot naar her, naast haar baan van vier dagen per week. Haar man kon niet goed tegen al die onrust; later zou blijken dat dat kwam door zijn autisme. Maar nu werd het toch tijd dat hij ook een deel op zich nam, want Iris' gezondheid ging hard achteruit.

In de jaren die volgden zouden er nog diverse hulpverleners betrokken worden bij het gezin: trajecten zoals IAG (Intensieve Ambulante Gezinsbegeleiding), VHT (Video-hometraining), en IPG (Intensieve Psychiatrische Gezinsbegeleiding). “Dit waren allemaal korte modules”, vertelt Iris. “Daarbij werd gekeken naar de problemen die zich op dat moment aandienen. Helaas is autisme niet te genezen en blijf je gedurende de hele jeugd steeds tegen nieuwe uitdagingen aanlopen. Zeker met de variant van Jesse.” Ook een zorgboerderij, logeerhuis en heel veel individuele begeleiders waren betrokken bij Jesse. Inmiddels hebben ze de dertiende individuele begeleider in het gezin. Iris probeerde al die tijd het overzicht te houden, hoe uitgeput ze zich ook voelde. Sinds november 2017 is er gelukkig wel één vast maatje verbonden aan het gezin, de autismegeleidehond van het KNGF: Dyson.

Geen hulp meer
Oktober 2019 kwam er plotseling een einde aan de zorg die het gezin op dat moment thuis kreeg. Aanleiding was een incident tussen Jesse en zijn individueel begeleider. “Die begeleider had niet de-escalierend gewerkt, waardoor de situatie uit de hand liep”, zegt Iris. “De begeleiding/coaching van de individueel begeleiders moest volledig door mijzelf verzorgd worden. Hierin miste ik echte ondersteuning, wat dus uitmondde in een incident. De hulp werd per direct stopgezet. Ik werkte 32 uur per week, kon niet minder werken omdat we dan in de financiële problemen zouden raken, ik had geen opvang... Ik stond met mijn rug tegen de muur.”

Iris meldde zich bij het wijkteam, waar ze al langer contact mee had vanwege de moeilijke thuissituatie. “Samen zijn we toen gaan zoeken wie ons wél kon helpen. Ik kreeg van meerdere mensen uit de omgeving de tip om contact op te nemen met Zorgpraktijk ULCO, omdat ze daar best wel complexe casussen aankonden.”

Een “heel goed gesprek” met Ulco volgde. “Ik was zo verloren op dat moment, maar de verkennende gesprekken voelden heel goed. Ulco had meteen een beeld, legde verbanden en kon alles heel goed overzien. Hij vroeg waarom er geen hulp was, en waarom vader er eigenlijk niet goed bij betrokken was.” Iris voelde zich begrepen, gesteund, het was precies wat ze nodig had. Met Ulco wilde ze wel in zee.

Ulco maakte een plan waarbij hij alle al aanwezige partijen betrof en een duurzame insteek koos. Echter, de offerte moest door het JET (Jeugdexpertteam) van de gemeente goedgekeurd worden, maar het duurde maanden voordat ze erover uit waren. Het bracht bij Iris extra stress en onzekerheid, het kostte haar veel energie en die had ze niet meer. “Het kostte te veel geld, daar kwam het op neer. Terwijl: als je nu niet goed begeleidt, gaat het later nog veel méér kosten.” Ze refereert aan een werkbezoek bij een tbs-kliniek. “Daar zeiden ze dat een deel van de tbs'ers MCDD heeft. Zij kregen de diagnose echter vaak pas op volwassen leeftijd. Ik schrok me rot. Dat kan er dus gebeuren als je geen goede begeleiding krijgt, en kijk wat het dán gaat kosten. Niet alleen qua geld, maar ook maatschappelijk gezien.”

Ze kreeg ondertussen al lang hulp van Ulco, ook al werd hij daar nog niet voor betaald. “Ik vind het zo ontzettend pijnlijk dat mijn kind niet als vanzelfsprekend de hulp kan krijgen die hij nodig heeft. Er kleeft wat dat betreft toch een stigma aan psychiatrische problematiek”, denkt Iris.

Jettie:
“Als het opvoeden even niet meer vanzelf gaat, is het fijn dat er iemand naast je komt staan die vanuit ervaring en expertise mee kan zoeken naar de juiste oplossingen.”

Thea:
“Door met oprechte aandacht en wederzijds vertrouwen samen te werken, kun je leren van je eigen valkuilen en weer perspectief te zien.”

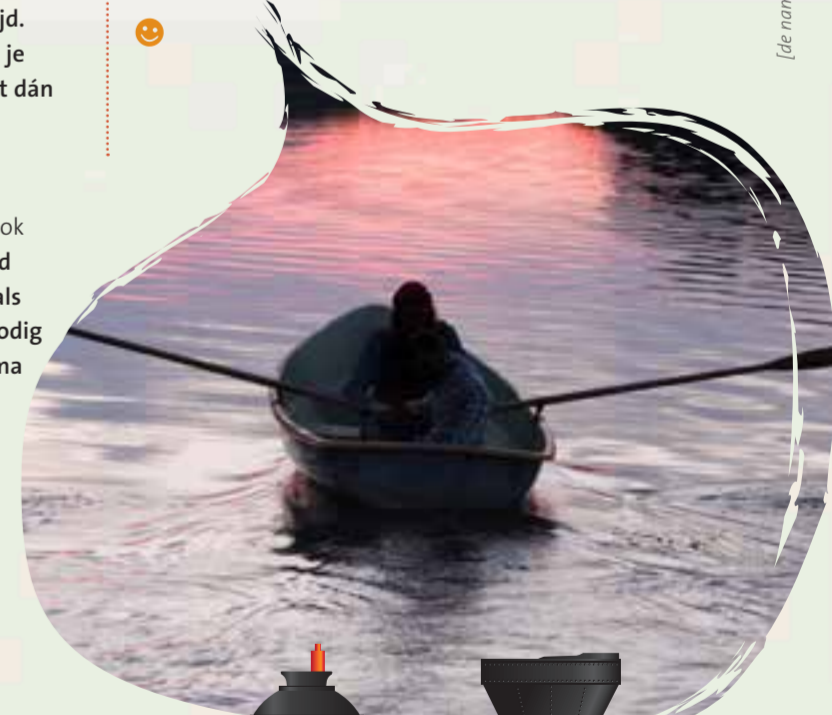
“Als je kind een been breekt of kanker heeft dan wordt er ook niet over onderhandeld, dan krijgt het kind de hulp gewoon.”

Maatje
Niet dat Ulco op die toekenning heeft zitten wachten. “Al die tijd was hij op de achtergrond aanwezig. Hij heeft altijd met mij meegedacht en ik kon hem altijd benaderen.” Eindelijk heeft ze nu het gevoel dat ze er niet alleen voor staat. “Hij trof me aan als iemand die niet meer slaapt, geen eetlust meer had en aan twee soorten antidepressiva was. Sindsdien is hij mijn maatje, staat hij naast mij en heeft hij als een helikopter overzicht over de hele situatie: de psychiater, het logeeraadres, zijn school, de individuele begeleiders. We hebben een heel team om ons heen qua zorg en Ulco is de verbindende factor en is eindverantwoordelijk. Hij zorgt ervoor dat we met zijn allen dezelfde aanpak hebben, dezelfde boodschappen geven en goed voorbeeldgedrag laten zien.”

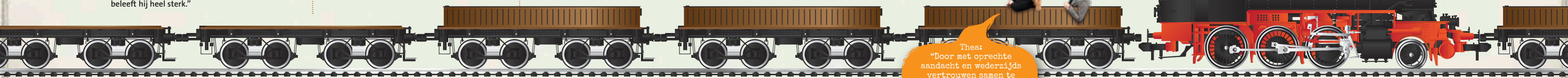
Elke week hebben Iris en haar man een gesprek met Ulco. “Hij heeft hem eindelijk ook betrokken gekregen in de hele opvoeding. Dat bleek één van de belangrijkste zetten te zijn. Ulco heeft mijn man op een geduldige en integere wijze in de juiste richting weten te begeleiden.”

Iris kan eindelijk een beetje ontspannen, geeft ze aan. “Ulco pakt zijn rol heel goed op, en als er iets is kunnen we meteen contact met hem opnemen. Hij is een slimme man, integer, invoelend, gewoon een heel goede professional. Ik heb zelfs het gevoel dat als Ulco niet in beeld was gekomen, dat Jesse dan misschien niet meer thuis had kunnen wonen.” Het is moeilijk om er echt op te vertrouwen dat het vanaf nu beter zal gaan, zegt Iris. Daarvoor is er te veel gebeurd. “Maar ik hoop ontzettend dat we nu eindelijk in wat rustiger vaarwater terechtkomen.”

“Ik moet roeien met de riemen die ik heb, maar ik roei nu niet meer alleen.”



[de namen zijn om privacyredenen gefingerd.]



Therapie met sport en spel kan kinderen veel leren

Petra Gijzen is psychomotorisch therapeut voor kinderen

Petra Gijzen-Joustra biedt psychomotorische therapie aan kinderen (PMKT). Door middel van sport en spel leren zij zich bewust te worden van hun belemmerende patronen en hoe ze die kunnen veranderen.

Petra krijgt vooral veel jonge kinderen in haar praktijk 'PETRA Kinderbegeleiding' (www.ikmagnaarpetra.nl). "De doelgroep is van nul tot achttien, maar ze zijn gemiddeld een jaar of zeven, acht. Er zitten ook heel jonge kinderen bij, van drie of vier jaar", vertelt ze.

Ze komen eigenlijk altijd met eenzelfde hoofdreden bij haar: "Dat ze thuis veel boosheid laten zien. Ik hoor vaak dat ze exploderen 'om niks' terwijl ze op school rustig zijn." Zulke kinderen kunnen erg gebaat zijn bij een bewegelijke vorm van therapie, weet Petra. "Als ze in actie komen met sport of spel kunnen ze vaak zelf voelen wanneer ze bijvoorbeeld zwaar geïrriteerd of onzeker raken, of wanneer ze hun grenzen over gaan. Vooral de iets oudere kinderen kunnen heel goed benoemen wat ze ervaren, zeker door middel van spelen."

Want kinderen horen te spelen, vindt Petra. Sporten als voetbal, maar ook survival of hockey kunnen veel laten zien over hoe een kind reageert op situaties. Hierbij werkt ze veel samen met PMT-hulpverlener in opleiding Dion Buma, tevens aangesloten bij Zorgpraktijk ULCO. Hij liep stage bij PETRA Kinderbegeleiding. Voor PMKT met survivals werkt Petra samen met coach

Rinne Nijboer. Hij begeleidt dan de sport terwijl Petra observeert en analyseert wat er precies gebeurt. "Survival heeft wat dat betreft alles in zich: beweging, uitdaging, confrontatie en bewustwording. Daarnaast is het heel primitief en kan het daardoor patronen heel duidelijk naar voren brengen."

Na zo'n vijf therapieessies heeft Petra al veel kunnen zien en stelt ze een behandelplan op, dat wordt besproken met de ouders. "Ik kijk waar de interesse van het kind ligt, waar ik hem of haar kan helpen en daar koppel ik dan doelen aan. In de loop van de tijd benoem ik wat ik zie, zodat er bewustwording ontstaat en daarna gaan we in gesprek over hoe we dat kunnen omdraaien. Kinderen hebben daar zelf eigenlijk altijd wel ideeën over."

Rond de vijftiende sessie is er een tussenevaluatie met de ouders en na een afspraak of twintig, vijftig is het kind meestal klaar om het traject af te sluiten. Dat gebeurt met een evaluatie met de ouders. Soms is het nodig om wat vaker contact met ouders te hebben en ook dat is dan mogelijk. "Het komt voor dat ook de ouders nog een en ander te verwerken hebben. Dan zetten we soms gezins-PMT in. Ik werk dan altijd met iemand samen zodat de kinderen en de ouders apart gesprekken kunnen voeren over wat er tijdens de PMT naar voren komt."

Petra: "Kinderen worden zich door sport of spel bewust van gedrag. Daarna volgt het gesprek over hoe we dat kunnen omdraaien."

Dion: "Binnen de psychomotorische therapie ben je gericht op het denken, handelen en voelen van een persoon."

Jelte: "Ik ben een enthousiast, puur en eerlijk persoon. Deze eigenschappen gebruik ik in mijn werk als vaktherapeut drama, gezinshulpverlener en trainer."

Peter: "Samen met ouders en jongeren zoek ik naar kansen en mogelijkheden om zo goed mogelijk te participeren in de maatschappij."

Fijne samenwerking met collega-therapeuten is voor Petra erg belangrijk. Dat had ze al regelmatig met beeldend vaktherapeuten José Visser en Barbara van der Woude, die net als zij in het Voel Je Goed-centrum in Leeuwarden zijn gevestigd, en net als José, Barbara en Dion gaat Petra samenwerken met Zorgpraktijk ULCO. "Wat ze uitstralen bij Zorgpraktijk ULCO, de korte lijnen en onderlinge samenwerking, spreekt me erg aan. Het voelt als een warm bad en ik wil graag elkaars kwaliteiten benutten."

Zorgpraktijk ULCO scoort "spectaculair goed" op enquête.

Clënten van Zorgpraktijk ULCO zijn uitermate tevreden over de hulpverlening. Dat blijkt uit de jaarlijkse enquête die afgelopen najaar onder 51 cliënten werd afgenomen. Opvallend is dat bij alle onderdelen 100% tevredenheid naar voren kwam. "Spectaculair goed", vat adviesbureau ZoCo Advies de resultaten samen.

Uit het onderzoek komt naar voren dat maar liefst alle geënquêteerden tevreden zijn over de begeleiding en manier van hulp en communiceren. De cliënten werd gevraagd naar de manier van ondersteuning, de luisterbereidheid van de begeleiders en of zij weten waar er hulp nodig is, of de cliënten zich veilig en op hun gemak voelen, of afspraken duidelijk worden nagekomen en of het zorgplan duidelijk naar voren brengt waar de cliënt aan kan werken. Op alle gebieden kreeg Zorgpraktijk ULCO de maximale score. Slechts een enkele keer kon een cliënt geen uitspraken doen over een onderdeel.

Er werd onder meer vermeld dat de cliënten erg blij zijn met de expertise van de begeleiders en de persoonlijke benadering.

Ook voorgaande jaren scoorde Zorgpraktijk ULCO erg goed in de enquêtes: bijna nergens komen getallen voor lager dan 94%. Tekenend is dat de onderzoekende partij, adviesbureau in de zorg ZoCo Advies, een score van 96% in 2020 (op de vraag of begeleiders goed luisteren) als 'dieptepunt' benoemt. Zelden was de totaalscore echter zo hoog als het afgelopen jaar.



Verschillende cliënten en hun ouders loven in hun reactie de snelheid waarmee binnen Zorgpraktijk ULCO geschakeld kan worden naar de juiste hulpverlening. "Na de uitgebreide diagnostiek konden we direct een vervolgtraject starten", schrijft iemand. "Dit voelde erg fijn. Korte lijnen, geen lange wachlijst." "Altijd bereikbaar, snel en deskundig", vat iemand anders samen.

Enkele reacties:

"Deskundige en betrokken hulpverleners, korte lijnen en veel deskundigheid in huis."

"Fijn dat ik toch eindelijk ergens terechtgekomen ben waar men me begrijpt en meedenkt over hoe het beter kan. Deskundig en betrokken!"

"Na vele jaren van hulpverlening en begeleiding nog steeds betrokken en leer nog steeds."

"Wij zijn erg tevreden met onze hulpverlener. Ze sluit goed aan bij ons gezin. Erg prettig!"

"Compliment over de betrokkenheid en optimale bereikbaarheid."

Borging van de kwaliteit.

Zorgpraktijk ULCO is sinds enkele jaren gecertificeerd op basis van ISO 9001; de internationale norm voor kwaliteitsmanagementsystemen.

Om dit te bereiken wordt Zorgpraktijk ULCO ondersteund door Eefje Knaebel van ZoCo Advies.

ZoCo Advies (zoco-advies.nl) is gespecialiseerd in het begeleiden van zorginstellingen richting certificeringen zoals ISO 9001 of HKZ (Harmonisatie Kwaliteitsbeoordeling in de Zorgsector).

In deze rol komt Eefje bij veel zorginstellingen en weet zij als geen ander hoe de kwaliteit binnen een zorginstelling geborgd moet worden om cliënten zo goed mogelijk te ondersteunen in hun hulpvraag.

Eefje fungeert dan ook als vast klankbord voor Ulco de Boer op het gebied van kwaliteit en groei van de organisatie.



Dankzij haar ervaring bij een groot aantal zorginstellingen worden waardevolle adviezen gegeven en heeft Eefje een belangrijke rol in het borgen van de kwaliteit en de uitbouw van nieuwe concepten in de toekomst. Zo adviseert Eefje in het continu verbeteren van de organisatie en de zorgverlening binnen Zorgpraktijk ULCO. Bij het uitbouwen van Zorgpraktijk ULCO is het van belang dat de kwaliteit van de zorgverlening zo hoog mogelijk blijft.

Zo is er bijvoorbeeld gezamenlijk 'De week van de meting' in het leven geroepen, waarin alle cliënten van Zorgpraktijk ULCO aan de hand van een cliënttevredenheidsonderzoek hun mening kunnen geven over de dienstverlening van de praktijk. Met deze informatie wordt er weer hard gewerkt om de kwaliteit van de zorg nog verder te verbeteren. Eefje weet vanuit haar ervaring dat de stem die de cliënt heeft met deze onderzoeken hele nuttige informatie geeft om verdere verbetermogelijkheden voor de dienstverlening vast te stellen.

Voor Zorgpraktijk ULCO is het van groot belang om met een betrouwbare ketenpartner als ZoCo Advies te werken. De expertise en kennis die hiermee wordt binnengehaald helpt Ulco de Boer om het concept van de organisatie steeds verder uit te bouwen en plannen te maken voor de toekomst. Of dit nu binnen Zorgpraktijk ULCO is of mogelijk in andere toekomstige projecten. Doordat zij altijd op één lijn zitten en snel kunnen schakelen is de samenwerking er één voor jaren!



Overzicht trainingen Zorgpraktijk ULCO

Juni 2016
Training: Autisme Beleving Circuit. SKJ-geaccrediteerd.
Organisatie: Ontdek Autisme

September 2017
Training: Basistraining Begrip voor autisme. SKJ-geaccrediteerd.
Organisatie: Ontdek Autisme

Oktober en november 2017
Training: Verdiepingstraining autisme; psycho-educatie, begeleiding en casuïstiek. SKJ-geaccrediteerd.
Organisatie: Ontdek Autisme

December 2017
Training: Signalering kindermishandeling, huiselijk geweld. SKJ-geaccrediteerd.
Organisatie: Regiecentrum Bescherming en Veiligheid

Januari en februari 2018
Training: Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling, risicotaxatie kind en veiligheid, gespreksvoering met ouders. SKJ-geaccrediteerd.
Organisatie: Regiecentrum Bescherming en Veiligheid

Maart en april 2018
Training: Verdiepingstraining gespreksvoering met ouders. SKJ-geaccrediteerd.
Organisatie: Regiecentrum Bescherming en Veiligheid

Juni 2018
Training: Tweedaagse training 'Geweldloos verzet'. SKJ-geaccrediteerd.
Organisatie: VanMontfoort

September, oktober en november 2018
Training: Methodische leerbijsenkomsten voor professionals in de zorg voor jeugd. SKJ-geaccrediteerd.
Organisatie: VanMontfoort

September 2018
Training: Aanzet training intervisie volgens het 'Viervenstermodel'. SKJ-geaccrediteerd.
Organisatie: VanMontfoort

April 2020
Training: Opfrustraining 'Geweldloos verzet'. SKJ-geaccrediteerd.
Organisatie: VanMontfoort

September 2020
Training: Training intervisie volgens het 'Viervenstermodel'. SKJ-geaccrediteerd.
Organisatie: VanMontfoort

September 2021
Training: Tweedaagse training 'Rotjochies: loyaliteit bij probleemgedrag van jongeren en/ of ouders. SKJ-geaccrediteerd.
Organisatie: Mereo i.s.m. Leren over Leven - Opleidingsinstituut voor Contextuele Studie.

10 mei 2022
Training: training methodiek van het vlaggensysteem. SKJ geaccrediteerd.
Organisatie: gegeven door MEE-Noord expertisepartner voor mensen met een beperking.

najaar 2022
Training: Tweedaagse vervolgtraining MEROO 'Rotjochies: loyaliteit bij probleemgedrag van jongeren en/ of ouders. SKJ-geaccrediteerd.
Organisatie: Mereo i.s.m. Leren over Leven - Opleidingsinstituut voor Contextuele Studie.

"Omgaan met meisjes op mijn werk vind ik moeilijk door mijn autisme."

"Spelen op het schoolplein gaat bij mij altijd fout. Ik snap niet waarom ik het altijd fout doe."

"Mijn hoofd is steeds zo druk en ik snap niet waarom."

"Het taalgebruik thuis is niet oké. We willen haar wel vastpakken zodat ze stopt met schreeuwen. Help ons haar te snappen. Zo is het niet goed voor ons allemaal."



Twee methodes om op casussen te reflecteren ZORGPROFESSIONALS KIJKEN MET ELKAAR MEE



Zo eens per maand schuiven de zorgprofessionals van Zorgpraktijk ULCO bij elkaar aan om casussen te bespreken. De besprekingen bieden een frisse blik op de casussen vanuit de verschillende invalshoeken van de collega's. Er wordt op twee manieren gereflecteerd.

Er is een formele intervisieroute waarbij elke vier weken, binnen de richtlijnen vanuit het SKJ, gereflecteerd wordt samen met een externe intervisor. Daarnaast is er een interne methodiek voor casuïstiek. Hierbij worden casussen besproken aan de hand van het analysemodel 'De vier vensters'. Het hele team is in deze methodiek getraind door één van de vaste externe scholingspartners van Zorgpraktijk ULCO, organisatieontwikkelingsbureau VanMontfoort uit Woerden.

"Er speelt soms zo veel binnen een casus dat het heel verfrissend kan zijn om even een andere kijk op de zaak te horen", zegt jeugd-/gezinswerker Thea Wijnsma, sinds een aantal jaar aangesloten bij Zorgpraktijk ULCO. "Je wilt het natuurlijk zo goed mogelijk aanpakken, en dan is het fijn om even te kunnen checken of je op de goede weg zit." Bovendien vinden de professionals van Zorgpraktijk ULCO het belangrijk dat de casussen qua vorm en inhoud aansluiten bij de regels die gelden volgens het zorgberoepsregister SKJ. Om dat te garanderen is er voor deze casuïstiekbesprekingen een special opgeleide externe deskundige in de arm genomen.

De interne casuïstiekbesprekingen vormen al jaren een vast en weloverwogen onderdeel van de organisatiestructuur.

Samen met bureau VanMontfoort is dit middels trainingen ingevoerd binnen de zorgpraktijk. "Ook alle gemeenten werken samen met deze scholingspartij en het viervenstermodel", zegt Ulco de Boer. "Wij hebben er bewust voor gekozen dat ook te doen. Daarmee spreken we dezelfde taal als de gemeenten wanneer wij analyses maken van situaties en gezinnen."

In vaste groepjes van zo'n zes personen bespreken de collega's dan de casussen volgens dit viervenstermodel, een analysemodel voor professionals om in dit geval de situatie in een gezin of rond een kind in kaart te brengen. Ze lopen vier vragen af: 'Wie zijn de mensen?', 'Wat zijn de feiten?', 'Wat zijn de volgende stappen?' en 'Hoe wegen we de situatie?'

"Het fijne aan deze methode is dat je meteen de hele situatie in beeld hebt, én ook dat je heel erg bij de feiten blijft", zegt Thea. "Je voorkomt dat je teveel vanuit je eigen referentiekader gaat denken. Ook het feit dat je collega's vanuit allerlei therapievormen en met verschillende achtergronden meedenken helpt daar erg aan mee." De groepjes worden bewust gevormd door collega's met diverse vakinhoudelijke achtergronden. Ulco: "Dit maakt de analyse, benadering en uitkomsten extra sterk."

Voor de cliënt is het waardevol dat Zorgpraktijk ULCO het op deze manier aanpakt. "Meerdere mensen denken mee over de aanlegroute, de betrokkenen rondom het systeem en het verloop van het hulptraject", legt Ulco uit. Allemaal met als doel om één duidelijk plan per kind of gezin te krijgen. Op basis daarvan wordt bekeken

of er andere begeleidingspartijen bij worden betrokken, denk aan logeren, therapie of dagbesteding.

De intervisievergaderingen worden altijd afgesloten met een weging of de situatie rondom de cliënt nog veilig en verantwoord wordt geacht. "Ook in verband met de Meldcode Huiselijk geweld en Kindermishandeling, waarmee we wettelijk verplicht zijn om te werken", zegt Ulco. "Het Regiecentrum Bescherming en Veiligheid bood hiervoor een meerdaagse training binnen Zorgpraktijk ULCO."

Het afgelopen jaar bleek dat bij elkaar komen ingewikkeld was vanwege de situatie met betrekking tot COVID-19. "We moesten zoeken naar andere manieren van contact", zegt Ulco. "Inmiddels hebben we alle intervisiemomenten weer kunnen oppakken. De meerwaarde en het belang hiervan werd hierdoor eens en te meer duidelijk. We kunnen niet zonder elkaars kritische blik en uniforme wijze van analyseren!"

Ulco: "Intervisie zorgt voor één duidelijk plan per cliënt, getoetst door diverse zorgprofessionals."



Kansen en mogelijkheden



wij zijn er
wanneer je ons nodig hebt!

PRAKTIJK VOOR
SOCIAAL
PEDAGOGISCHE
HULPVERLENING
PSYCHOSOCIALE
BEGELEIDING
DIAGNOSTIEK &
THERAPIE

de
diensten
van
Zorgpraktijk
ULCO

- Individuele begeleiding • Ouderbegeleiding • Gezinsbegeleiding • Autisme (PDD-NAO)
- ADHD • ADD • Psycho-educatie • Psychomotorische therapie • Video-hometraining
- Systeemtherapie • Licht verstandelijke beperking • Individuele begeleiding bij (begeleid) wonen
- Begeleiding in crisissituaties • Begeleiding voor kinderen en ouders in echtscheidingsituaties
- Begeleiding aan professionals in de zorg • Psychosociale begeleiding • Dramatherapie
- Psychologisch onderzoek • Interim- en projectmanagement binnen de zorg
- Vaktherapie Beeldend



Locatie Leeuwarden Business Center Crystalic

Francois-Haverschmidtwei 2, 8914 BC Leeuwarden **bellen:** 058 - 20 100 32 **mailen:** info@ulcodeboer.nl

Locatie Sumar (postadres en trainingslocatie)

Achterwei 5, 9262 NR Sumar **bellen:** 06 - 460 23 207 **mailen:** info@ulcodeboer.nl

zorgpraktijk

